

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2023/988 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 10. maja 2023

o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa zahtevo, da morajo biti potrošniški proizvodi varni in da morajo organi za nadzor trga v državah članicah ukrepati proti nevarnim proizvodom ter si informacije v ta namen izmenjevati prek sistema Unije za hitro izmenjavo informacij (RAPEX).
- (2) Glede na razvoj v zvezi z novimi tehnologijami in spletno prodajo je treba Direktivo 2001/95/ES revidirati in posodobiti, da bi zagotovili skladnost z razvojem harmonizacijske zakonodaje Unije in zakonodaje o standardizaciji, boljše delovanje odpoklica proizvodov iz varnostnih razlogov in jasnejši okvir za proizvode, podobne živilom, ki so bili doslej urejeni z Direktivo Sveta 87/357/EGS ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti bi bilo treba direktivi 2001/95/ES in 87/357/EGS razveljaviti in ju nadomestiti s to uredbo.

⁽¹⁾ UL C 105, 4.3.2022, str. 99.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 30. marca 2023 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 25. aprila 2023.

⁽³⁾ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 87/357/EGS z dne 25. junija 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z izdelki, ki zaradi zavajajočega videza ogrožajo zdravje ali varnost potrošnikov (UL L 192, 11.7.1987, str. 49).

- (3) Uredba je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in podrobna pravila, ki ne dopuščajo možnosti za razhajanja pri prenosu v nacionalno pravo držav članic. Izbira uredbe namesto direktive poleg tega omogoča boljše doseganje cilja zagotavljanja skladnosti z zakonodajnim okvirom za nadzor trga za proizvode, ki spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje Unije, kjer je veljavni pravni instrument prav tako uredba, in sicer Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*). Nazadnje, taka izbira bo ob dosledni uporabi pravil o varnosti proizvodov po vsej Uniji dodatno zmanjšala regulativno breme.
- (4) Namen te uredbe je prispevati k doseganju ciljev iz člena 169 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Zlasti bi morala biti njena cilja zagotavljanje zdravja in varnosti potrošnikov ter delovanja notranjega trga v zvezi s proizvodi, namenjenimi potrošnikom.
- (5) Namen te uredbe bi moral biti varstvo potrošnikov in njihove varnosti, kar je eno izmed temeljnih načel pravnega okvira Unije in je zapisano v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). Nevarni proizvodi imajo lahko zelo negativne posledice za potrošnike in državljane. Vsi potrošniki, vključno z najbolj ranljivimi, kot so otroci, starejši ali invalidi, imajo pravico do varnih proizvodov. Potrošniki bi morali imeti na voljo zadostna sredstva za uveljavljanje te pravice, države članice pa ustrezne instrumente in ukrepe za izvrševanje te uredbe.
- (6) Kljub razvoju harmonizacijske zakonodaje Unije za posamezne sektorje, ki obravnava varnostne vidike posebnih proizvodov ali posebnih kategorij proizvodov, je praktično nemogoče sprejeti pravo Unije za vse potrošniške proizvode, ki obstajajo ali se bodo morda razvili. Zato je potreben široko zasnovan horizontalen zakonodajni okvir, da bi zapolnili vrzeli in dopolnili določbe obstoječe ali prihodnje harmonizacijske zakonodaje Unije za posamezne sektorje ter zagotovili varstvo potrošnikov, ki drugače s to zakonodajo ni zagotovljeno, zlasti za doseganje visoke ravni varovanja zdravja in varnosti potrošnikov, kot se zahteva v členih 114 in 169 PDEU.
- (7) Hkrati bi bilo treba v zvezi s proizvodi, za katere velja harmonizacijska zakonodaja Unije za posamezne sektorje, jasno določiti področje uporabe različnih delov te uredbe, da se preprečita prekrivanje določb in zagotovi jasen pravni okvir.
- (8) Čeprav se nekatere določbe te uredbe, na primer večina obveznosti gospodarskih subjektov, ne bi smele uporabljati za proizvode, zajete s harmonizacijsko zakonodajo Unije, nekatere druge določbe te uredbe harmonizacijsko zakonodajo Unije dopolnjujejo in bi se zato za te proizvode morale uporabljati. Zlasti bi bilo treba splošno varnostno zahtevo za proizvode in z njo povezane določbe uporabljati za potrošniške proizvode, zajete s harmonizacijsko zakonodajo Unije, kadar določene vrste tveganj v harmonizacijski zakonodaji Unije niso zajete. Določbe te uredbe v zvezi z obveznostmi ponudnikov spletnih tržnic, obveznostmi gospodarskih subjektov v primeru nesreč, pravico potrošnikov do obveščenosti in uveljavljanja zahtevka ter odpoklici potrošniških proizvodov iz varnostnih razlogov bi se morale uporabljati za proizvode, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije, če v navedeni v harmonizacijski zakonodaji Unije ni posebnih določb z enakim ciljem. Podobno se RAPEX že uporablja za namene harmonizacijske zakonodaje Unije, kot je navedeno v členu 20 Uredbe (EU) 2019/1020: zato bi se morale določbe te uredbe, ki urejajo Safety Gate in njegovo delovanje, uporabljati za proizvode, zajete v harmonizacijski zakonodaji Unije.
- (9) Za proizvode, ki so zasnovani izključno za opravljanje poklicne dejavnosti, vendar so pozneje prešli na potrošniški trg, bi morala veljati ta uredba, saj bi ob uporabi v razumno predvidljivih okoliščinah lahko ogrožali zdravje in varnost potrošnikov.
- (10) Zdravila je treba pred dajanjem na trg oceniti, kar vključuje tudi posebno analizo tveganj in koristi. Te proizvode bi bilo zato treba izključiti iz področja uporabe te uredbe.

(*) Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (11) Pravo Unije o živilih, krmi in povezanih področjih določa poseben sistem za zagotavljanje varnosti proizvodov, ki jih zajema. Tako za živilske in krmilne proizvode velja poseben pravni okvir, vzpostavljen zlasti z Uredbo (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Živilske in krmilne proizvode ureja tudi Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, ki zagotavlja harmoniziran pristop pri uradnem nadzoru za preverjanje skladnosti s pravom o krmi in živilih ter s pravili o zdravju in dobrobiti živali. Zato bi bilo treba živilske in krmilne proizvode izključiti iz področja uporabe te uredbe, razen materialov in proizvodov, namenjenih za stik z živili, če gre za tveganja, ki niso zajeta z Uredbo (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ ali drugo posebno zakonodajo za živila, ki zajema le kemična in biološka tveganja, povezana z živili.
- (12) Za žive rastline velja poseben pravni okvir, določen zlasti z Uredbo (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾, pri katerem se za zagotovitev varnosti potrošnikov upoštevajo posebnosti teh proizvodov.
- (13) Živalski stranski proizvodi so snovi živalskega izvora, ki jih ljudje ne uživajo. Za te proizvode, na primer za krmo, velja poseben pravni okvir, vzpostavljen zlasti z Uredbo (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.
- (14) Za fitofarmacevtska sredstva, imenovana tudi pesticidi, veljajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾ posebne določbe glede njihove registracije na nacionalni ravni, zato bi bilo treba tudi njih izključiti iz področja uporabe te uredbe.
- (15) Za zrakoplove iz člena 2(3), točka (d), Uredbe (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾ velja regulativni nadzor držav članic zaradi njihovega omejenega tveganja za varnost v civilnem letalstvu. Zato bi bilo treba te zrakoplove izključiti iz področja uporabe te uredbe.

⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o ukrepih varstva pred škodljivimi organizmi rastlin, spremembi uredb (EU) št. 228/2013, (EU) št. 652/2014 in (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 69/464/EGS, 74/647/EGS, 93/85/EGS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES in 2007/33/ES (UL L 317, 23.11.2016, str. 4).

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih), (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

⁽¹¹⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018 o skupnih pravilih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Agencije Evropske unije za varnost v letalstvu ter spremembi uredb (ES) št. 2111/2005, (ES) št. 1008/2008, (EU) št. 996/2010, (EU) št. 376/2014 ter direktiv 2014/30/EU in 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 (UL L 212, 22.8.2018, str. 1).

- (16) Zahteve iz te uredbe bi se morale uporabljati za rabljene proizvode ali proizvode, ki so popravljeni, obnovljeni ali recikrirani ter ki ponovno vstopijo v dobavno verigo v okviru gospodarske dejavnosti, razen za proizvode, za katere potrošnik ne more razumno pričakovati, da izpolnjujejo naj sodobnejše varnostne standarde, kot so proizvodi, ki so izrecno predstavljeni kot za popravilo ali obnovo ali so na trgu dostopni kot zbirateljski predmeti z zgodovinsko vrednostjo.
- (17) Ta uredba ne bi smela zajemati storitev. Vendar, da bi se varovala zdravje in varnost potrošnikov, bi morali proizvodi, ki se v okviru opravljanja storitev dobavljajo ali so dostopni potrošnikom, vključno s proizvodi, ki so jim potrošniki neposredno izpostavljeni med zagotavljanjem storitev, spadati na področje uporabe te uredbe. Opremo, s katero se potrošniki prevažajo ali potujejo, kadar jo neposredno upravlja ponudnik storitev v okviru prevozne storitve, pa bi bilo treba izključiti iz področja uporabe te uredbe, ker jo je treba obravnavati v povezavi z varnostjo opravljene storitve.
- (18) Starine, kot so umetniški predmeti, ali zbirke so posebne kategorije proizvodov, za katere ni mogoče pričakovati, da bi izpolnjevali varnostne zahteve iz te uredbe, zato bi jih bilo treba izključiti iz njenega področja uporabe. Vendar, da se kot proizvodi iz teh kategorij ne bi pomotoma obravnavali kakšni drugi proizvodi, je treba upoštevati, da so umetniški predmeti proizvodi, ustvarjeni izključno v umetniške namene, da so zbirke dovolj redke in imajo zadostno zgodovinsko ali znanstveno vrednost, da je njihovo zbiranje in ohranjanje upravičeno, ter da so starine, če že niso umetniški predmeti ali zbirke ali oboje, predmeti izjemne starosti. Pri ocenjevanju, ali je proizvod starina, kot je umetniški ali zbirateljski predmet, bi se lahko upoštevala Priloga IX k Direktivi Sveta 2006/112/ES ⁽¹³⁾.
- (19) Po opredelitvi Svetovne zdravstvene organizacije je zdravje stanje popolnega telesnega, duševnega in socialnega blagostanja in ne le odsotnost bolezni ali poškodb.
- (20) Na področje uporabe te uredbe bi morala spadati tudi prodaja na daljavo, vključno s spletno prodajo. Spletna prodaja se nenehno povečuje, kar ustvarja nove poslovne modele, nove izzive glede varnosti proizvodov in nove tržne akterje, kot so ponudniki spletnih tržnic.
- (21) V primeru, da se proizvod ponuja za prodajo prek spleta ali drugega sredstva za prodajo na daljavo, bi zanj moralo veljati, da je postal dostopen na trgu, če je ponudba za prodajo usmerjena v potrošnike v Uniji. Ali je ponudba usmerjena v potrošnike v Uniji, bi se v skladu z veljavnimi pravili Unije o mednarodnem zasebnem pravu moralo ugotoviti z analizo vsakega primera posebej. Ponudba za prodajo bi se morala šteti za usmerjeno v potrošnike v Uniji, če zadevni gospodarski subjekt svoje dejavnosti na kakršen koli način usmerja v posamezno državo članico. Pri analizi vsakega primera posebej bi bilo treba upoštevati relevantne dejavnike, kot so geografska območja, na katera je mogoča odprema, razpoložljivi jeziki, uporabljeni za ponudbo ali naročilo, plačilna sredstva, uporaba valute države članice ali domensko ime, registrirano v eni od držav članic. V primeru spletne prodaje, zgolj dostopnost vmesnika gospodarskega subjekta ali ponudnika spletne tržnice v državi članici, v kateri ima sedež ali bivališče potrošnik, ne zadošča.
- (22) Na podlagi splošne varnostne zahteve iz te uredbe bi morala za gospodarske subjekte veljati obveznost, da dajo na trg le varne proizvode. Tako visoko raven varnosti bi bilo treba doseči predvsem z zasnovo in značilnostmi izdelka, pri čemer bi bilo treba upoštevati predvideno in predvidljivo uporabo ter pogoje uporabe proizvoda. Morebitna preostala tveganja bi bilo treba zmanjšati z nekaterimi zaščitnimi ukrepi, kot so opozorila in navodila.
- (23) Varnost proizvoda bi bilo treba oceniti ob upoštevanju vseh pomembnih vidikov, zlasti njegovih značilnosti, kot so fizikalne, mehanske in kemične lastnosti, in njegove predstavitve ter posebnih potreb določenih kategorij potrošnikov, ki bodo proizvod verjetno uporabljali, zlasti otrok, starejših in invalidov, ter tveganj zanje. Ta tveganja lahko vključujejo tudi okoljsko tveganje, če proizvod predstavlja tveganje za zdravje in varnost potrošnikov. Ta ocena bi morala upoštevati tveganje za zdravje, ki ga predstavljajo digitalno povezani proizvodi, vključno s tveganjem za duševno zdravje, predvsem ranljivih potrošnikov, zlasti otrok. Zato bi morali proizvajalci pri ocenjevanju varnosti digitalno povezanih proizvodov, za katere je verjetno, da bodo vplivali na otroke, zagotoviti,

⁽¹³⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

da proizvodi, ki jih dajo na trg, izpolnjujejo najvišje standarde vgrajene varnosti, zaščite in zasebnosti ter so tako v korist otrok. Če pa so za zagotavljanje varnosti proizvodov za določeno kategorijo oseb potrebne posebne informacije, je treba pri oceni varnosti proizvodov upoštevati tudi razpoložljivost teh informacij in njihovo dostopnost. Varnost vseh proizvodov bi bilo treba oceniti ob upoštevanju tega, da mora biti proizvod varen v svoji celotni življenjski dobi.

- (24) Predmeti, ki se povežejo z drugimi predmeti, ali nevgrajeni predmeti, ki vplivajo na delovanje drugega predmeta, lahko predstavljajo tveganje za varnost proizvoda. Ta vidik bi bilo treba ustrezno upoštevati kot potencialno tveganje. Morebitno povezovanje in medsebojno delovanje predmeta z zunanjimi predmeti ne bi smelo ogroziti njegove varnosti.
- (25) Nove tehnologije lahko predstavljajo nova tveganja za zdravje in varnost potrošnikov ali spreminjajo način, na katerega bi se lahko obstoječa tveganja uresničila, na primer z zunanjimi posegi, ki omogočijo hekanje proizvoda ali spremembo njegovih značilnosti. Nove tehnologije lahko bistveno spremenijo izvirni proizvod, na primer s posodobitvami programske opreme, in bi bilo treba zanj opraviti novo oceno tveganja, če bi ta bistvena sprememba vplivala na varnost proizvoda.
- (26) Posebna tveganja glede kibernetске varnosti, ki vplivajo na varnost potrošnikov, ter protokoli in certificiranje se lahko obravnavajo s sektorsko zakonodajo. Vendar bi bilo treba v primerih, ko se ta sektorska zakonodaja ne uporablja, zagotoviti, da zadevni gospodarski subjekti in nacionalni organi pri zasnovi proizvodov oziroma njihovem ocenjevanju upoštevajo tveganja, povezana z novimi tehnologijami, da bi zagotovili, da uvedene spremembe proizvoda ne ogrožajo njegove varnosti.
- (27) Da bi olajšali učinkovito in dosledno uporabo splošne varnostne zahteve iz te uredbe, je pomembno, da se uporabijo evropski standardi, ki zajemajo nekatere proizvode in tveganja. Evropski standardi, sklicevanja na katere so bila objavljena v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi morali še naprej zagotavljati domnevo o skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe. Zahteve za standardizacijo, ki jih Komisija izda v skladu z Direktivo 2001/95/ES, bi bilo treba šteti za zahteve za standardizacijo, izdane v skladu s to uredbo. V primeru, da isti standard zajema različna tveganja ali kategorije tveganja, bi skladnost proizvoda z delom standarda, ki zajema ustrezno tveganje ali kategorijo tveganja, pomenila tudi domnevo o varnosti proizvoda, kar zadeva ustrezno tveganje ali kategorijo tveganja.
- (28) Kadar Komisija ugotovi potrebo po evropskem standardu, ki bi zagotavljal skladnost nekaterih proizvodov s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe, bi morala uporabiti zadevne določbe Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, da od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva osnutek ali identifikacijo standarda, ki je primeren za zagotavljanje, da so proizvodi, ki so z njim skladni, tudi varni.
- (29) Proizvodi bi lahko predstavljali različna tveganja glede na spol, pri dejavnostih standardizacije pa bi bilo treba to upoštevati, da bi preprečili razlike v varnosti in s tem razlike med spoloma na tem področju. V izjavi Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o standardih, pri katerih se upošteva vidik spola, je določenih več ukrepov, ki bi jih morali nacionalni organi za standardizacijo in organizacije za razvoj standardov vključiti v svoj akcijski načrt za enakost spolov, usmerjen v standarde, pri katerih se upošteva vidik spola, in v njihovo oblikovanje, da bi dosegli standarde, ki bodo z vidika spola uravnoteženi, reprezentativni in vključujoči.
- (30) Skupaj s prilagoditvijo Uredbe (EU) št. 1025/2012 bi bilo treba uvesti poseben postopek za sprejetje posebnih varnostnih zahtev ob pomoči specializiranega odbora iz te uredbe.

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Svet 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (31) V primeru, da evropskih standardov ni, bi morale biti nacionalno pravo države članice, v kateri je proizvod dostopen na trgu in ki v njej določa zdravstvene in varnostne zahteve, skladno s pravom Unije, zlasti s členoma 34 in 36 PDEU.
- (32) Gospodarski subjekti bi morali imeti obveznosti v zvezi z varnostjo proizvodov, ki bi bile sorazmerne glede na njihove posamične vloge v dobavni verigi, da bi zagotovili visoko raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter hkrati učinkovito delovanje notranjega trga. Vsi gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so na trgu dostopni samo tisti proizvodi, ki so varni in v skladu s to uredbo. Zagotoviti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega gospodarskega subjekta v postopku dobave in distribucije. Na primer, pri preverjanju, ali sta proizvajalec in, kadar je ustrezno, uvoznik izpolnila svoje obveznosti, bi bilo treba od distributerja zahtevati le, da opravi preverjanje dejanskega stanja, ne pa tudi ocene informacij, ki sta jih predložila. Poleg tega bi lahko gospodarski subjekti informacije o identifikaciji proizvoda in gospodarskih subjektov ter navodila in varnostne informacije zagotovili v digitalni obliki, in sicer z uporabo elektronskih rešitev, kot je koda QR ali podatkovnomatrična črna koda.
- (33) Proizvajalci bi morali za proizvode, ki jih dajo na trg, pripraviti tehnično dokumentacijo s potrebnimi informacijami, ki bi dokazovale varnost teh proizvodov. Tehnična dokumentacija bi morala temeljiti na notranji analizi tveganja, ki bi jo izvedel proizvajalec. Obseg informacij, podanih v tehnični dokumentaciji, bi moral biti sorazmeren s kompleksnostjo proizvoda in morebitnimi tveganji, ki jih identificira proizvajalec. Proizvajalci bi morali zlasti podati splošen opis proizvoda in elementov, potrebnih za oceno njegove varnosti. V primeru kompleksnih proizvodov ali proizvodov, ki predstavljajo možna tveganja, bi podane informacije morda morale vsebovati obsežnejši opis proizvoda. V takih primerih bi bilo treba vključiti tudi analizo teh tveganj in tehnične ukrepe, sprejete za njihovo zmanjšanje ali odpravo. Kadar je proizvod skladen z evropskimi standardi ali drugimi elementi, ki se uporabljajo za izpolnjevanje splošne varnostne zahteve iz te uredbe, bi bilo treba navesti tudi seznam ustreznih evropskih standardov in drugih elementov.
- (34) Vsako fizično ali pravno osebo, ki da proizvod na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali proizvod bistveno spremeni tako, da to lahko vpliva na skladnost z zahtevami iz te uredbe, bi bilo treba šteti za proizvajalca in bi zato morala prevzeti obveznosti proizvajalca.
- (35) Sprememba proizvoda z uporabo fizičnih ali digitalnih sredstev bi lahko imela posledice za naravo in značilnosti proizvoda na način, ki ni bil predviden v prvotni oceni tveganja proizvoda in bi lahko ogrozil njegovo varnost. Taka sprememba bi se zato morala šteti za bistveno spremembo in bi morala, če je ne izvede potrošnik ali ni izvedena v njegovem imenu, povzročiti, da se proizvod šteje za nov proizvod drugega proizvajalca. Da bi zagotovili skladnost s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe, bi bilo treba osebo, ki izvede bistveno spremembo, šteti za proizvajalca in bi morale zanjo veljati enake obveznosti. Če sprememba ne vpliva na proizvod kot celoto, bi se morala ta zahteva uporabljati le za spremenjeni del proizvoda. Da bi preprečili nepotrebno in nesorazmerno breme, od osebe, ki izvede bistveno spremembo, ne bi smeli zahtevati ponovitve preizkusov in izdelave nove dokumentacije v zvezi z vidiki proizvoda, na katere sprememba ne vpliva. Oseba, ki izvede bistveno spremembo, bi morala dokazati, da sprememba ne vpliva na proizvod kot celoto.
- (36) Gospodarski subjekti bi morali sami vzpostaviti notranje postopke za ugotavljanje skladnosti, s katerimi zagotavljajo učinkovito in hitro izpolnjevanje svojih obveznosti ter pogoje za pravočasno odzivanje v primeru nevarnega proizvoda.
- (37) Da bi preprečili dajanje nevarnih proizvodov na trg, bi morale biti za gospodarske subjekte obvezno, da v svoje proizvodne ali tržne dejavnosti vključijo notranje postopke, s katerimi bi zagotovili skladnost z ustreznimi zahtevami iz te uredbe. Te notranje postopke bi morali določiti gospodarski subjekti sami glede na njihovo vlogo v dobavni verigi in vrsto zadevnih proizvodov, temeljili pa bi lahko na primer na organizacijskih postopkih, smernicah, standardih ali na imenovanju *ad hoc* upravitelja. Uvedba in oblika teh notranjih postopkov bi morala ostati izključna pristojnost zadevnih gospodarskih subjektov.

- (38) Za odpravo ali zmanjšanje tveganj zadevnih proizvodov, ki so dostopni na trgu, je bistveno sodelovanje vseh z njimi povezanih gospodarskih subjektov in ponudnikov spletnih tržnic z organi za nadzor trga. Vendar bi morale biti zahteve, ki jih na gospodarske subjekte in ponudnike spletnih tržnic naslovijo organi za nadzor trga, prilagojene vlogi, ki jo ti imajo v dobavni verigi, in njihovim pravnim obveznostim.
- (39) Neposredna prodaja, ki jo prek spletnih kanalov opravljajo gospodarski subjekti s sedežem izven Unije, ovira delo organov za nadzor trga pri obravnavanju nevarnih proizvodov v Uniji, saj gospodarski subjekti v številnih primerih nimajo nujno sedeža ali pravnega zastopnika v Uniji. Zato je treba zagotoviti, da imajo organi za nadzor trga ustrezna pooblastila in sredstva za preprečevanje spletne prodaje nevarnih proizvodov na učinkovit način. Za zagotovitev učinkovitega izvrševanja te uredbe bi bilo treba obveznost iz člena 4(1), (2) in (3) Uredbe (EU) 2019/1020 razširiti na proizvode, ki ne spadajo na področje uporabe harmonizacijske zakonodaje Unije, da bi zagotovili, da obstaja odgovorni gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, ki so mu zaupane naloge v zvezi s temi proizvodi in, kadar je ustrezno, v zvezi z morebitnimi tveganji, povezanimi s proizvodom, ter je ustrezen sogovornik za organe za nadzor trga in pravočasno opravlja posebne naloge, da bi zagotovil varnost teh proizvodov. Te posebne naloge bi morale vključevati redne preglede glede skladnosti s tehnično dokumentacijo, informacijami o proizvodu in proizvajalcu, navodili in varnostnimi informacijami.
- (40) Kontaktni podatki gospodarskega subjekta s sedežem v Uniji, ki je odgovoren za proizvode, zajete v področju uporabe te uredbe, bi morali biti navedeni s proizvodom, da bi se olajšali pregledi v celotni dobavni verigi.
- (41) Da bodo lahko gospodarski subjekti, ki so mala in srednja podjetja (MSP), vključno z mikropodjetji, kos novim obveznostim, ki jih nalaga ta uredba, bi jim morala Komisija dati na voljo praktične smernice in prilagojena navodila, na primer v obliki kanala za neposredno komunikacijo s strokovnjaki, če se pojavijo vprašanja, pri čemer se upošteva, da je treba njihova upravna bremena poenostaviti in omejiti.
- (42) Zagotavljanje identifikacije proizvodov ter informacij o proizvajalcu in drugih zadevnih gospodarskih subjektih v celotni dobavni verigi prispeva k identifikaciji gospodarskih subjektov ter, kadar je ustrezno, k sprejetju učinkovitih in sorazmernih korektivnih ukrepov proti nevarnim proizvodom, kot so ciljni odpoklici. Identifikacija proizvodov ter zagotavljanje informacij o proizvajalcu in drugih zadevnih gospodarskih subjektih tako zagotavljajo, da potrošniki, vključno z invalidi, in organi za nadzor trga dobijo točne informacije o nevarnih proizvodih, kar krepi zaupanje na trgu in preprečuje nepotrebne motnje v trgovini. Proizvodi bi zato morali biti opremljeni z informacijami, ki omogočajo njihovo identifikacijo ter identifikacijo proizvajalca in, kadar je ustrezno, uvoznika ter drugih zadevnih gospodarskih subjektov. Za nekatere vrste proizvodov, za katere je verjetno, da predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, bi se lahko uporabljale strožje zahteve prek sistema za zbiranje in shranjevanje podatkov, ki bi poleg identifikacije proizvoda omogočal identifikacijo njegovih sestavnih delov ali gospodarskih subjektov, vključenih v njegovo dobavno verigo. To ne bi smelo posegati v obveznosti glede informacij iz Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾, glede glavnih značilnosti blaga, v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in naravi blaga. Sliko je treba obravnavati kot fotografijo, ilustracijo ali drugo piktografsko vsebino, ki omogoča enostavno identifikacijo proizvoda ali potencialnega proizvoda.
- (43) Z zagotavljanjem, da bodo proizvajalci priglasili nesreče, ki jih povzroči proizvod, ki so ga dali na trg, se bodo izboljšale informacije, ki so na voljo organom za nadzor trga, in omogočilo boljše identifikacijo potencialno nevarnih kategorij proizvodov. Pravila o odgovornosti gospodarskih subjektov za proizvode z napako so določena v posebnem pravu Unije, zato se tovrstne priglasitve in zbiranje podatkov ne bi smelo šteti za priznanje odgovornosti za proizvod z napako ali za potrditev odgovornosti na podlagi ustreznega prava Unije ali nacionalnega prava.

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (44) Da bi lahko zgodaj odkrili nova tveganja in druge tržne trende, povezane z varnostjo proizvodov, bi bilo treba vse zainteresirane strani, vključno s potrošniškimi in poslovnimi organizacijami, spodbujati, naj organom za nadzor trga in Komisiji sporočijo informacije, ki so jim na voljo, za namene odkrivanja in preiskovanja kršitev te uredbe.
- (45) Ponudniki spletnih tržnic imajo ključno vlogo v dobavni verigi, saj gospodarskim subjektom omogočajo, da dosežejo večje število potrošnikov, posledično pa imajo ključno vlogo tudi v sistemu varnosti proizvodov.
- (46) V kompleksnih novih poslovnih modelih, povezanih s spletno prodajo, lahko isti subjekt ponuja različne storitve. Glede na naravo storitev, ki se ponujajo za določen proizvod, lahko isti subjekt spada v različne kategorije poslovnih modelov na podlagi te uredbe. Kadar subjekt ponuja le spletne posredniške storitve za določen proizvod, se bo štel le za ponudnika spletne tržnice za ta proizvod. V primeru, da isti subjekt ponuja storitve spletne tržnice za prodajo določenega proizvoda in deluje tudi kot gospodarski subjekt na podlagi te uredbe, se bo štel tudi za zadevni gospodarski subjekt. V tem primeru bi torej moral ta subjekt izpolnjevati obveznosti, ki se uporabljajo za zadevni gospodarski subjekt. Če na primer ponudnik spletne tržnice proizvod tudi distribuira, bi se v zvezi s prodajo distribuiranega proizvoda štel za distributerja. Podobno bi ta subjekt, če bi prodajal svoje proizvode z lastno blagovno znamko, deloval kot proizvajalec in bi zato moral izpolnjevati veljavne zahteve za proizvajalce. Poleg tega se lahko nekateri subjekti štejejo za ponudnike storitev odpremnih skladišč, če ponujajo te storitve. Take primere bi bilo zato treba ocenjevati posamično.
- (47) Glede na pomembno posredniško vlogo, ki jo imajo ponudniki spletnih tržnic pri prodaji proizvodov med trgovci in potrošniki, bi morali imeti ti akterji več odgovornosti pri preprečevanju prodaje nevarnih proizvodov na spletu. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾ določa splošni okvir za e-trgovanje in nekatere obveznosti za spletne platforme. Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ ureja obveznosti in odgovornost ponudnikov posredniških storitev na spletu v zvezi z nezakonitimi vsebinami, vključno z nevarnimi proizvodi. Navedena uredba se uporablja brez poseganja v pravila, določena v pravu Unije o varstvu potrošnikov in varnosti proizvodov. Glede na to bi bilo treba na podlagi horizontalnega pravnega okvira iz navedene uredbe v skladu z njenim členom 2(4), točka (f), uvesti posebne zahteve, ki so ključne za preprečevanje spletne prodaje nevarnih proizvodov na učinkovit način. Kjer ta uredba določa zahteve v zvezi z varnostjo proizvodov, ki jih morajo ponudniki spletnih tržnic izpolnjevati, da zagotovijo skladnost z nekaterimi določbami Uredbe (EU) 2022/2065, te zahteve ne bi smele vplivati na uporabo Uredbe (EU) 2022/2065, ki se še naprej uporablja za te ponudnike spletnih tržnic.
- (48) Zaveza o varnosti proizvodov, ki je bila prvič podpisana leta 2018 in so se ji od takrat pridružili številni ponudniki spletnih tržnic, določa vrsto prostovoljnih zavez glede varnosti proizvodov. Izkazala se je za koristno, saj krepi varstvo potrošnikov pred nevarnimi proizvodi, ki se prodajajo na spletu. Da bi s preprečevanjem škode za življenje, zdravje in varnost potrošnikov okrepili varstvo potrošnikov ter zagotovili pošteno konkurenco na notranjem trgu, se ponudnike spletnih tržnic spodbuja, da sprejmejo omenjene prostovoljne zaveze, da že umaknjeni nevarni proizvodi ne bi postali ponovno dostopni. Uporaba tehnologij in digitalnih postopkov ter izboljšave sistemov opozarjanja, zlasti portala Safety Gate, lahko omogočajo samodejno identifikacijo in obveščanje o priglasenih nevarnih proizvodih ter izvajanje avtomatiziranega naključnega preverjanja na podlagi informacij na portalu Safety Gate.

⁽¹⁶⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

- (49) Ponudniki spletnih tržnic bi morali v skladu s posebnimi obveznostmi iz te uredbe delovati skrbno v zvezi z vsebinami, ki gostujejo na njihovih spletnih vmesnikih in se nanašajo na varnost proizvodov. Glede na to bi morala ta uredba za vse ponudnike spletnih tržnic določiti obveznosti glede potrebne skrbnosti v zvezi z vsebinami, ki gostujejo na njihovih spletnih vmesnikih in se nanašajo na varnost proizvodov.
- (50) Poleg tega bi se morali ponudniki spletnih tržnic za namene učinkovitega nadzora trga registrirati na portalu Safety Gate in na njem navesti informacije o svojih enotnih kontaktnih točkah za lažje sporočanje informacij o vprašanjih v zvezi z varnostjo proizvodov. Komisija bi morala zagotoviti preprosto in uporabniku prijazno registracijo. Enotna kontaktna točka na podlagi te uredbe je lahko ista kot kontaktna točka na podlagi člena 11 Uredbe (EU) 2022/2065, pri čemer ne sme biti ogrožen cilj hitre in posebne obravnave vprašanj, povezanih z varnostjo proizvodov.
- (51) Ponudniki spletnih tržnic bi morali določiti enotno kontaktno točko za potrošnike. Ta enotna kontaktna točka bi morala delovati kot enotno okence za obveščanje potrošnikov o vprašanjih varnosti proizvodov, s katerega bi bili nato lahko preusmerjeni na ustrezno službo spletne tržnice. To ne bi smelo preprečiti, da bi bile potrošnikom na voljo dodatne kontaktne točke za posebne storitve. Enotna kontaktna točka na podlagi te uredbe je lahko ista kot kontaktna točka na podlagi člena 12 Uredbe (EU) 2022/2065.
- (52) Da bi lahko ponudniki spletnih tržnic izpolnili svoje obveznosti na podlagi te uredbe, zlasti v zvezi s pravočasnim in učinkovitim spoštovanjem odločb javnih organov, obdelavo obvestil drugih tretjih oseb in sodelovanjem z organi za nadzor trga v okviru korektivnih ukrepov na njihovo zahtevo, bi morali imeti vzpostavljen notranji mehanizem za obravnavanje vprašanj, povezanih z varnostjo proizvodov.
- (53) Člen 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020 pooblašča organe za nadzor trga, da kadar ni drugega učinkovitega načina, s katerim bi odpravili resno tveganje, zahtevajo odstranitev vsebine, ki se nanaša na zadevne proizvode, s spletnega vmesnika ali zahtevajo, da se prikaže izrecno opozorilo za končne uporabnike, ko dostopajo do spletnega vmesnika. Pooblastila, ki so organom za nadzor trga podeljena s členom 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020, bi se morala uporabljati tudi za to uredbo. Za učinkovit nadzor trga na podlagi te uredbe in v izogib prisotnosti nevarnih proizvodov na trgu Unije bi bilo treba ta pooblastila uporabljati v vseh potrebnih in sorazmernih primerih in tudi za proizvode z manj kot resnim tveganjem. Ključno je, da ponudniki spletnih tržnic take odločbe izpolnijo nemudoma. Zato bi morala ta uredba v zvezi s tem uvajati zavezujoče roke. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu s členom 9 Uredbe (EU) 2022/2065.
- (54) V odločbah, s katerimi se od ponudnika spletne tržnice tudi zahteva, da s svojega spletnega vmesnika odstrani vse enake vsebine, ki se nanašajo na ponujanje nevarnega proizvoda, navedenega v odločbi, bi morali biti opredeljeni elementi, ki bodo določali in omogočili ponudniku spletne tržnice, da odstrani enake ponudbe na podlagi informacij, ki jih prikažejo trgovci, če se ne zahteva, da mora ponudnik spletne tržnice opraviti neodvisno oceno navedene vsebine.
- (55) Kadar informacije iz sistema hitrega obveščanja Safety Gate ne vsebujejo natančnega enotnega naslova vira (URL) in, kadar je potrebno, dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo vsebine, ki se nanaša na ponudbo nevarnih proizvodov, bi morali ponudniki spletnih tržnic kljub temu upoštevati posredovane informacije, kot so identifikatorji proizvodov, kadar so na voljo, in druge informacije o sledljivosti v okviru vseh ukrepov, ki jih sprejmejo na lastno pobudo za odkrivanje, identifikacijo ali odstranitev takih ponudb nevarnih proizvodov na njihovem spletnem vmesniku, ali onemogočanje dostopa do njih, kadar je ustrezno. Kljub temu bi bilo treba portal Safety Gate prenoviti in posodobiti, da bi ponudniki spletnih tržnic lažje odkrivali nevarne proizvode, v ta namen pa bi moralo biti mogoče izvajati določbe te uredbe o odstranjevanju vsebin, ki se nanašajo na ponudbo nevarnega proizvoda, s spletnih vmesnikov s pomočjo sistema za obveščanje, zasnovanega in razvitega v okviru portala Safety Gate.

- (56) Obveznosti, ki jih ta uredba nalaga ponudnikom spletnih tržnic, ne bi smele pomeniti njihove splošne obveznosti spremljanja informacij, ki jih pošljejo ali hranijo, niti od njih ne bi smele zahtevati dejavnega iskanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost, kot je prodaja nevarnih proizvodov na spletu. Kljub temu bi morali ponudniki spletnih tržnic, da bi bili upravičeni do izvzetja iz odgovornosti za storitve gostovanja na podlagi Direktive 2000/31/ES in Uredbe (EU) 2022/2065, s svojih spletnih vmesnikov hitro odstraniti vsebine, ki se nanašajo na ponudbo nevarnega proizvoda, ko izvejo za nezakonito vsebino ali se v primeru odškodninskih zahtevkov zavejo vsebine, ki se nanaša na ponudbo nevarnega proizvoda, zlasti kadar je bil ponudnik spletne tržnice seznanjen z dejstvi ali okoliščinami, na podlagi katerih bi moral skrben gospodarski subjekt ugotoviti zadevno nezakonitost. Ponudniki spletnih tržnic bi morali obvestila o vsebini, ki se nanašajo na ponudbo nevarnega proizvoda in so prejeta v skladu s členom 16 Uredbe (EU) 2022/2065, obdelati v dodatnih rokih, določenih s to uredbo. Poleg tega je priporočljivo, da ponudniki spletnih tržnic proizvode preverijo na portalu Safety Gate, preden jih dajo na svoj vmesnik.
- (57) Koordinator digitalnih storitev bi moral za namene člena 22 Uredbe (EU) 2022/2065 in v zvezi z varnostjo proizvodov, ki se prodajajo na spletu, kot zaupanja vredne prijavitelje obravnavati zlasti potrošniške organizacije in združenja, ki zastopajo interese potrošnikov in druge zadevne deležnike, če ti tako zahtevajo in če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena.
- (58) Sledljivost proizvodov je ključna za učinkovit nadzor trga nevarnih proizvodov in korektivne ukrepe. Potrošnike bi bilo poleg tega treba enako zaščititi pred nevarnimi proizvodi v kanalih nespletne in spletne prodaje, tudi pri nakupu proizvodov na spletnih tržnicah. Ponudniki spletnih tržnic na podlagi določb Uredbe (EU) 2022/2065 o sledljivosti trgovcev ne bi smeli omogočati uvrstitve določenega proizvoda v ponudbo na svojih platformah, razen če je trgovec predložil vse informacije v zvezi z varnostjo in sledljivostjo proizvodov, kot je določeno v tej uredbi. Te informacije bi morale biti prikazane skupaj z uvrstitvijo proizvoda v ponudbo, da bi lahko bile potrošnikom dostopne enake informacije na spletu in zunaj njega. Vendar ponudniki spletnih tržnic ne bi smeli biti odgovorni za preverjanje popolnosti, pravilnosti in točnosti navedenih informacij, saj je zagotavljanje sledljivosti proizvodov še vedno obveznost zadevnega trgovca.
- (59) Pomembno je tudi, da ponudniki spletnih tržnic v zvezi z varnostjo proizvodov tesno sodelujejo z organi za nadzor trga, trgovci in zadevnimi gospodarskimi subjekti. Člen 7(2) Uredbe (EU) 2019/1020 ponudnikom storitev informacijske družbe nalaga obveznost sodelovanja z organi za nadzor trga v zvezi z proizvodi, ki jih zajema navedena uredba. To obveznost bi bilo zato treba razširiti na vse potrošniške proizvode. Organi za nadzor trga na primer nenehno izboljšujejo tehnološka orodja, ki jih uporabljajo pri nadzoru spletnega trga za prepoznavanje nevarnih proizvodov, ki se prodajajo na spletu. Da bi ta orodja lahko delovala, bi morali ponudniki spletnih tržnic omogočiti dostop do svojih vmesnikov. Poleg tega bi morali imeti organi za nadzor trga zaradi zagotavljanja varnosti proizvodov tudi možnost, da na utemeljeno zahtevo ponudnikov spletnih tržnic ali spletnih prodajalcev v primeru tehničnih ovir naberejo podatke s spletnega vmesnika. Ponudniki spletnih tržnic bi morali sodelovati tudi pri odpoklicih proizvodov in poročanju o nesrečah.
- (60) Pravni okvir za nadzor trga proizvodov, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije in so določeni v Uredbi (EU) 2019/1020, ter pravni okvir za nadzor trga proizvodov, ki jih zajema ta uredba, bi morala biti čim bolj usklajena. Zato je treba v zvezi z dejavnostmi, obveznostmi, pooblastili in ukrepi na področju nadzora trga ter sodelovanjem med organi za nadzor trga zadevna sklopa določb uskladiti. V ta namen bi bilo treba člen 10, člen 11(1) do (7), člene 12 do 15, člen 16(1) do (5), člena 18 in 19 ter člene 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020 uporabljati tudi za proizvode, zajete s to uredbo.

- (61) Na podlagi Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾ (carinski zakonik Unije) se proizvodi iz tretjih držav, ki so namenjeni za dajanje na trg Unije ali za zasebno uporabo ali porabo na carinskem območju Unije, dajo v carinski postopek „sprostitve v prosti promet“. Namen tega postopka je izpolniti formalnosti, določene v zvezi z uvozom blaga, vključno z izvrševanjem veljavnih določb prava Unije, tako da je lahko to blago dostopno na trgu Unije kot kateri koli proizvod, proizveden v Uniji. Kar zadeva varnost potrošnikov, morajo biti ti proizvodi skladni s to uredbo in zlasti s splošno varnostno zahtevo iz te uredbe.
- (62) Poglavje VII Uredbe (EU) 2019/1020 o pravilih za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, se že neposredno uporablja za proizvode, zajete s to uredbo. Organi, pristojni za ta nadzor, bi morali nadzor izvajati na podlagi analize tveganja, kot je navedeno v členih 46 in 47 Uredbe (EU) št. 952/2013, izvedbene zakonodaje in ustreznih navodil. Ta uredba zato v ničemer ne spreminja poglavja VII Uredbe (EU) 2019/1020 in tega, kako se organi, pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, organizirajo in kako opravljajo svoje dejavnosti.
- (63) Države članice bi morale zagotoviti, da za vse ukrepe, ki jih njihovi pristojni organi sprejmejo na podlagi te uredbe, veljajo učinkovita pravna sredstva v skladu s členom 47 Listine.
- (64) Nacionalnim organom bi bilo treba omogočiti, da tradicionalne dejavnosti nadzora trga, ki so osredotočene na varnost proizvodov, dopolnijo z dejavnostmi nadzora trga, ki so osredotočene na notranje postopke za preverjanje skladnosti, ki jih gospodarski subjekti vzpostavijo za zagotavljanje varnosti proizvodov. Organom za nadzor trga bi moralo biti omogočeno, da od proizvajalca zahtevajo, da navede, za katere druge proizvode – ki so proizvedeni po enakem postopku ali vsebujejo enake sestavne dele, za katere se šteje, da predstavljajo tveganje, ali so del iste proizvodne serije – velja enako tveganje.
- (65) Države članice bi morale tudi zagotoviti, da imajo organi za nadzor trga dovolj strokovnega znanja in virov za vse dejavnosti izvrševanja.
- (66) Med državami članicami in Komisijo bi bilo treba vzpostaviti izmenjavo informacij o uporabi te uredbe, in sicer na podlagi kazalnikov učinkov, ki bi omogočili merjenje učinkovitosti zakonodaje Unije o varnosti proizvodov.
- (67) Vzpostaviti bi bilo treba učinkovito, hitro in natančno izmenjavo informacij o nevarnih proizvodih, da bi zagotovili sprejetje ustreznih ukrepov v zvezi s temi proizvodi in s tem zaščitili zdravje in varnost potrošnikov.
- (68) RAPEX bi bilo treba prenoviti, da bo omogočal, da se v zvezi s proizvodi, ki pomenijo tveganje zunaj ozemlja ene države članice, sprejmejo učinkovitejši korektivni ukrepi po vsej Uniji. Zaradi večje jasnosti in boljšega ozaveščanja potrošnikov je primerno, da se okrajšano ime RAPEX spremeni v Safety Gate. Safety Gate zajema tri elemente: prvi, sistem hitrega obveščanja o nevarnih neživilskih proizvodih, prek katerega si lahko nacionalni organi in Komisija izmenjujejo informacije o takih proizvodih (sistem hitrega obveščanja Safety Gate); drugi, spletni portal za obveščanje javnosti in omogočanje vlaganja pritožb (portal Safety Gate); in tretji, spletni portal, ki podjetjem omogoča izpolnjevanje obveznosti glede obveščanja organov in potrošnikov o nevarnih proizvodih in nesrečah (Safety Business Gateway). Med temi različnimi elementi Safety Gate bi morali obstajati vmesniki. Sistem hitrega obveščanja Safety Gate je notranji sistem, prek katerega si organi in Komisija izmenjujejo informacije o ukrepih v zvezi z nevarnimi proizvodi in ki lahko vsebujejo zaupne informacije. Za obveščanje javnosti o nevarnih proizvodih bi bilo treba na portalu Safety Gate objaviti izpisek opozoril. Safety Business Gateway je spletni portal, prek katerega podjetja obveščajo organe držav članic za nadzor trga o nevarnih proizvodih in nesrečah. Komisija bi

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

morala razviti tehnično rešitev, s katero bi zagotovila, da bodo informacije, ki jih podjetja vnesejo v Safety Business Gateway in so namenjena opozarjanju potrošnikov, na portalu Safety Gate brez nepotrebnega odlašanja na voljo potrošnikom. Poleg tega bi morala Komisija razviti interoperabilni vmesnik, ki bi ponudnikom spletnih tržnic omogočal enostavno, hitro in zanesljivo povezavo njihovih vmesnikov s portalom Safety Gate.

- (69) Države članice bi morale v sistem hitrega obveščanja Safety Gate priglasiti obvezne in prostovoljne korektivne ukrepe, ki preprečujejo, omejujejo ali določajo posebne pogoje za morebitno trženje proizvoda, in sicer zaradi resnega tveganja za zdravje in varnost potrošnikov ali, v primeru proizvodov, zajetih z Uredbo (EU) 2019/1020, tudi za druge pomembne javne interese končnih uporabnikov.
- (70) Na podlagi člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 morajo organi držav članic ukrepe, sprejete v zvezi s proizvodi, ki jih zajema navedena uredba in predstavljajo manj kot resno tveganje, priglasiti prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz navedenega člena, korektivne ukrepe, sprejete v zvezi s proizvodi, ki jih zajema ta uredba in predstavljajo manj kot resno tveganje, pa bi prav tako lahko priglasili v sistemu hitrega obveščanja Safety Gate. Države članice in Komisija bi morale javno objaviti informacije o tveganjih, ki jih proizvodi predstavljajo za zdravje in varnost potrošnikov. Za potrošnike in podjetja je primerno, da so vse informacije o korektivnih ukrepih, sprejetih v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, vključene v sistem hitrega obveščanja Safety Gate, kar omogoča, da so ustrezne informacije o nevarnih proizvodih javnosti na voljo prek portala Safety Gate. Pomembno je zagotoviti, da so vse te informacije na voljo v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice prebivališča potrošnika ter da so napisane na jasn in razumljiv način. Države članice se zato spodbuja, da v sistemu hitrega obveščanja Safety Gate priglasijo vse korektivne ukrepe v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov.
- (71) V primeru, da je treba v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020 informacije priglasiti v informacijskem in komunikacijskem sistemu, obstaja možnost, da se taka uradna obvestila predložijo neposredno v sistemu hitrega obveščanja Safety Gate ali da se ustvarijo v informacijskem in komunikacijskem sistemu za nadzor trga iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020. V ta namen bi morala Komisija vzdrževati in nadalje razvijati vmesnik, ki je bil vzpostavljen za prenos informacij med tem informacijskim in komunikacijskim sistemom ter sistemom hitrega obveščanja Safety Gate, da bi se izognili dvojnemu vnašanju podatkov in olajšali ta prenos.
- (72) Komisija bi morala vzdrževati in nadalje razvijati spletni portal Safety Business Gateway, ki gospodarskim subjektom omogoča, da izpolnjujejo svoje obveznosti glede obveščanja organov za nadzor trga in potrošnikov o nevarnih proizvodih, katerih dostopnost na trgu so omogočili. Omogočati bi moral hitro in učinkovito izmenjavo informacij med gospodarskimi subjekti in nacionalnimi organi, gospodarskim subjektom pa olajšati obveščanje potrošnikov.
- (73) V nekaterih primerih je morda treba resno tveganje obravnavati na ravni Unije, in sicer kadar tveganja ni mogoče zadovoljivo obvladati z ukrepi, ki jih sprejme zadevna država članica, ali s katerim koli drugim postopkom na podlagi prava Unije. To bi lahko veljalo zlasti v primeru glede novih nastajajočih tveganj ali tveganj, ki vplivajo na ranljive potrošnike. Zato bi morala imeti Komisija možnost, da sprejme ukrepe na lastno pobudo ali na zahtevo držav članic. Take ukrepe bi bilo treba prilagoditi resnosti in nujnosti razmer. Poleg tega je treba zagotoviti ustrezen mehanizem, s katerim bi Komisija lahko sprejela začasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.
- (74) Določitev tveganja v zvezi s proizvodom in ravni tega tveganja temelji na oceni tveganja, ki jo izvedejo ustrezni akterji. Države članice lahko pri izvajanju ocene tveganja pridejo do različnih rezultatov glede prisotnosti tveganja ali njegove stopnje. To bi lahko ogrozilo pravilno delovanje notranjega trga ter enake konkurenčne pogoje za potrošnike in gospodarske subjekte. Zato bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, ki bi Komisiji omogočil, da poda mnenje o spornem vprašanju.

- (75) Komisija bi morala redno pripravljati poročila o uporabi mehanizma na podlagi člena 29 in jih predložiti evropski mreži organov držav članic, pristojnih za varnost proizvodov na podlagi te uredbe (v nadaljnjem besedilu: mreža za varnost potrošnikov). V poročilu bi morala opredeliti glavna merila držav članic za oceno tveganja ter njihov vpliv na notranji trg in enako raven varstva potrošnikov, na podlagi katerih bi lahko države članice in Komisija uskladile pristope in merila za oceno tveganja.
- (76) Mreža za varnost potrošnikov krepi sodelovanje med državami članicami na področju izvrševanja varnosti proizvodov. Olajšuje zlasti dejavnosti izmenjave informacij, organizacijo skupnih dejavnosti nadzora trga ter izmenjavo strokovnega znanja in dobrih praks. Poleg tega bi morala prispevati tudi k harmonizaciji metodologij za zbiranje podatkov o varnosti proizvodov ter k izboljšanju interoperabilnosti med regionalnimi, sektorskimi, nacionalnimi in evropskimi informacijskimi sistemi za varnost proizvodov. Mreža za varnost potrošnikov bi morala biti ustrezno zastopana ter sodelovati v dejavnostih usklajevanja in sodelovanja mreže Unije za skladnost proizvodov iz Uredbe (EU) 2019/1020, kadar je usklajevanje dejavnosti, ki spadajo na področje obeh uredb, potrebno za zagotovitev njune učinkovitosti.
- (77) Da bi ohranili skladnost pravnega okvira za nadzor trga in hkrati zagotovili učinkovito sodelovanje med mrežo za varnost potrošnikov in mrežo Unije za skladnost proizvodov, katere cilj je strukturirano usklajevanje in sodelovanje med izvršilnimi organi držav članic in Komisijo in ki je določena v Uredbi (EU) 2019/1020, je treba pri dejavnostih iz členov 11, 12, 13 in 21 Uredbe (EU) 2019/1020 mrežo za varnost potrošnikov povezati z mrežo Unije za skladnost proizvodov.
- (78) Organi za nadzor trga bi morali izvajati skupne dejavnosti z drugimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali potrošnike, da bi spodbujali varnost proizvodov in prepoznavanje nevarnih proizvodov, vključno s tistimi, ki se ponujajo za prodajo prek spleta. Pri tem bi morali organi za nadzor trga in Komisija, kot je ustrezno, zagotoviti, da izbira proizvodov in proizvajalcev ter izvedene dejavnosti ne ustvarjajo razmer, ki bi lahko izkrivljale konkurenco ali vplivale na objektivnost, neodvisnost in nepristranskost strank. Organi za nadzor trga bi morali čim prej objaviti dogovore o skupnih dejavnostih, če taka objava ne ogroža učinkovitosti načrtovanih dejavnosti.
- (79) Komisija bi morala redno organizirati skupne dejavnosti, v okviru katere bi morali organi za nadzor trga izvajati inšpekcijske preglede proizvodov, pridobljenih na podlagi skrivne identitete na spletu ali zunaj njega, zlasti proizvodov, ki so najpogostejše priglašeni v Safety Gate.
- (80) Sočasni usklajeni kontrolni ukrepi (v nadaljnjem besedilu: usklajene preiskave potrošniških trgov (sweeps)) so posebni izvršilni ukrepi, ki bi lahko dodatno okrepili varnost proizvodov in bi jih bilo zato treba izvajati, da bi odkrili kršitve te uredbe na spletu in zunaj njega. Usklajene preiskave potrošniških trgov bi bilo treba izvesti zlasti, kadar tržni trendi, pritožbe potrošnikov ali drugi znaki kažejo, da nekateri proizvodi ali kategorije proizvodov pogosto predstavljajo resno tveganje.
- (81) Javnosti je treba praviloma zagotoviti dostop do informacij, ki so o varnosti proizvodov na voljo pristojnim organom. Vendar je treba, kadar so informacije o varnosti proizvodov dostopne javnosti, varovati poslovno skrivnost, kot je navedeno v členu 339 PDEU, na način, ki je združljiv s potrebo po zagotavljanju učinkovitosti dejavnosti nadzora trga in zaščitnih ukrepov.
- (82) Pritožbe so pomembne za ozaveščanje nacionalnih organov o varnosti in učinkovitosti nadzora in kontrole v zvezi z nevarnimi proizvodi. Države članice bi zato morale potrošnikom in drugim zainteresiranim stranem, kot so združenja potrošnikov in gospodarski subjekti, omogočiti vložitev tovrstnih pritožb.

- (83) Javni vmesnik sistema hitrega obveščanja Safety Gate, portal sistema Safety Gate, omogoča širši javnosti, vključno s potrošniki, gospodarskimi subjekti in ponudniki spletnih tržnic, da je obveščena o korektivnih ukrepih, sprejetih v zvezi z nevarnimi proizvodi, ki so prisotni na trgu Unije. Potrošniki lahko v posebnem razdelku na portalu sistema Safety Gate Komisijo obvestijo o proizvodih, ki so bili odkriti na trgu in predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov. Komisija bi, kadar je ustrezno, morala zagotoviti ustrezno nadaljnje ukrepanje, zlasti s posredovanjem takih informacij zadevnim nacionalnim organom. Podatkovna zbirka in spletno mesto Safety Gate bi morala biti zlahka dostopna invalidom.
- (84) Po tem ko preveri točnost informacij, prejetih od potrošnikov in drugih zainteresiranih strani, bi Komisija morala zagotoviti ustrezno spremljanje. Zlasti bi morala informacije posredovati zadevnim državam članicam, da bi lahko pristojni organ za nadzor trga ukrepal, kot je ustrezno in potrebno. Pomembno je, da so potrošniki in druge zainteresirane strani ustrezno obveščeni o ukrepih Komisije.
- (85) Če se izkaže, da je proizvod, ki je že bil prodan potrošnikom, nevaren, ga bo morda treba odpoklicati, da bi zaščitili potrošnike v Uniji. Potrošniki se morda ne zavedajo, da je bil proizvod, ki so ga kupili, odpoklican. Da bi povečali učinkovitost odpoklicev, je zato treba bolje doseči zadevne potrošnike. Neposredni stik je najučinkovitejši način za povečanje ozaveščenosti potrošnikov o odpoklicih in spodbujanje ukrepov. Je tudi prednostni komunikacijski kanal v zvezi z vsemi skupinami potrošnikov. Za zagotovitev varnosti potrošnikov je pomembno, da so potrošniki o tem obveščeni hitro in zanesljivo. Gospodarski subjekti in, kadar je ustrezno, ponudniki spletnih tržnic bi zato morali podatke o strankah, ki so jim na voljo, uporabiti za obveščanje potrošnikov o odpoklicih in varnostnih opozorilih v zvezi s proizvodi, ki so jih kupili. Zato je potrebna pravna obveznost, v skladu s katero bi morali gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic za obveščanje potrošnikov o odpoklicih in varnostnih opozorilih uporabiti vse podatke o strankah, ki jih že imajo na voljo. V zvezi s tem bi morali gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic zagotoviti, da bodo možnost neposrednega stika s strankami v primeru odpoklica ali varnostnega opozorila, ki jih zadeva, vključili v obstoječe programe zvestobe kupcev in sisteme registracije proizvodov, prek katerih so stranke po nakupu proizvoda pozvane, da proizvajalcu prostovoljno sporočijo nekatere informacije, kot so njihovo ime, kontaktni podatki, model ali serijska številka proizvoda. Čeprav so odpoklici namenjeni potrošnikom, to ne bi smelo preprečiti gospodarskim subjektom in ponudnikom spletnih tržnic, da z obvestilom o odpoklicu proizvoda seznanijo vse stranke ali da uveljavljanje zahtevkov ponudijo tudi drugim končnim uporabnikom. Gospodarske subjekte in ponudnike spletnih tržnic bi bilo treba spodbujati k sprejetju takih ukrepov, zlasti v primeru, ko mikro in mala podjetja ravnaajo kot potrošniki.
- (86) Potrošnike bi bilo treba spodbujati k registraciji proizvodov, da bi prejeli informacije o odpoklicih in varnostna opozorila. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi bi določila, da morajo imeti potrošniki pri nekaterih posebnih proizvodih ali kategorijah proizvodov vedno možnost, da registrirajo proizvod, ki so ga kupili, da bi bili neposredno obveščeni o odpoklicu ali varnostnem opozorilu v zvezi s tem proizvodom. Pri določanju posebnih proizvodov ali kategorij proizvodov, za katere velja ta zahteva, bi bilo treba ustrezno upoštevati življenjski cikel zadevnih proizvodov ali kategorij proizvodov ter tveganja, povezana s proizvodi, pogostost odpoklicev in kategorijo uporabnikov proizvodov, zlasti ranljivih potrošnikov.
- (87) Ena tretjina potrošnikov kljub obvestilu o odpoklicu še naprej uporablja nevarne proizvode, zlasti zato, ker so obvestila o odpoklicu težko razumljiva ali ker se v njih zmanjšuje pomen zadevnega tveganja. Obvestilo o odpoklicu bi zato moralo biti jasno in pregledno ter vključevati jasen opis zadevnega tveganja, pri čemer se je treba izogibati pojmom, izrazom ali drugim elementom, ki bi lahko vplivali na to, da potrošnik dojema tveganje kot manj resno. Potrošniki bi morali imeti tudi možnost, da po potrebi prejmejo več informacij na brezplačni telefonski številki ali z uporabo drugega interaktivnega instrumenta.
- (88) Za spodbujanje odziva potrošnikov na odpoklice je poleg tega pomembno, da je ukrepanje, ki se zahteva od potrošnikov, čim bolj preprosto ter da je uveljavljanje ponujenih zahtevkov učinkovito, brezplačno in pravočasno. Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁹⁾ potrošnikom zagotavlja pogodbene zahtevke v primeru neskladnosti fizičnega blaga, ki je obstajala ob dobavi in se je pokazala v obdobju odgovornosti, ki ga določijo države članice v skladu s členom 10(3) navedene direktive. Člen 14 Direktive (EU) 2019/770 Evropskega

⁽¹⁹⁾ Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 28).

parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾ se uporablja tudi za materialne nosilce podatkov, kot so DVD-ji, CD-ji, ključi USB in pomnilniške kartice, ki se uporabljajo za prenos digitalne vsebine. Vendar okoliščine, v katerih se nevarni proizvodi odpokličejo s trga, upravičujejo poseben sklop pravil, ki bi jih bilo treba uporabljati brez poseganja v pogodbene zahteve, ker imajo drugačne cilje. Medtem ko so pogodbeni zahtevki namenjeni odpravi neskladnosti blaga s pogodbo, je namen zahtevkov v primeru odpoklica zagotoviti odstranitev nevarnih proizvodov s trga in ustrezno uveljavljanje zahtevkov s strani potrošnika. Zato obstajajo velike razlike med obema vrstama morebitnih zahtevkov: v primeru odpoklica proizvoda na podlagi te uredbe ne bi smelo biti časovne omejitve za uveljavljanje zahtevkov; poleg tega bi potrošnik moral imeti pravico, da zahteve uveljavlja pri zadevnem gospodarskem subjektu in ne nujno pri trgovcu. Poleg tega potrošniku v primeru odpoklica ne bi bilo treba dokazati, da je proizvod nevaren.

- (89) Glede na različne cilje zahtevkov v primeru odpoklica nevarnega proizvoda in zahtevkov v primeru neskladnosti blaga s pogodbo bi morali potrošniki uporabljati sistem, ki ustreza zadevni situaciji. Če na primer potrošnik prejme obvestilo o odpoklicu z opisom zahtevkov, ki so mu na voljo, bi moral ravnati glede na navodila iz obvestila o odpoklicu. Kljub temu pa ne bi smel biti prikrajšan za možnost, da pri prodajalcu uveljavlja zahtevek zaradi neskladnosti nevarnega blaga s pogodbo.
- (90) Ko je potrošnik uveljavil zahtevek zaradi odpoklica, ni več upravičen do uveljavljanja zahtevka zaradi neskladnosti blaga s pogodbo zaradi razlogov, povezanih z nevarnostjo proizvoda, ker neskladnosti ni več. Prav tako potrošnik v primeru, ko se sklicuje na pravice do jamčevalnega zahtevka na podlagi Direktive (EU) 2019/770 ali Direktive (EU) 2019/771, ni upravičen do uveljavljanja zahtevka na podlagi te uredbe za isto varnostno težavo. Če pa druge zahteve glede skladnosti, ki se nanašajo na isto blago, niso izpolnjene, je prodajalec še vedno odgovoren za neskladnost blaga, tudi če je potrošnik po odpoklicu nevarnega proizvoda uveljavil zahtevek.
- (91) Gospodarski subjekti, ki odpokličejo proizvod, bi morali potrošnikom na izbiro ponuditi vsaj dve možnosti med popravilom, zamenjavo ali ustreznim povračilom vrednosti odpoklicanega proizvoda, razen kadar je to nemogoče ali nesorazmerno. Če imajo potrošniki možnost izbire med zahtevki, se lahko izboljša učinkovitost odpoklica. Poleg tega bi bilo treba potrošnike spodbujati, da sodelujejo pri odpoklicu, na primer s popusti ali boni, da bi povečali učinkovitost odpoklica. Popravilo proizvoda je možno le, če je mogoče zagotoviti varnost popravljenega proizvoda. Povrnjeni znesek mora biti vsaj enak ceni, ki jo je plačal potrošnik, brez poseganja v nadaljnja nadomestila, ki jih določa nacionalna zakonodaja. Kadar dokazilo o plačani ceni ni na voljo, je treba še vedno zagotoviti ustrezno povračilo vrednosti odpoklicanega proizvoda. V primeru odpoklica materialnega nosilca podatkov digitalne vsebine v smislu člena 2, točka 1, Direktive (EU) 2019/770 bi moralo vračilo zajemati vse zneske, ki jih je potrošnik plačal na podlagi pogodbe, kot je določeno v členu 16(1) navedene direktive. Noben zahtevek ne bi smel posegati v pravico potrošnikov do odškodnine na podlagi nacionalnega prava.
- (92) V primeru odpoklica proizvoda iz varnostnih razlogov uveljavljanje ponujenih zahtevkov ne bi smelo prekomerno obremenjevati potrošnikov ali jih izpostavljati tveganju. Če zahtevek vključuje tudi odstranitev odpoklicanega proizvoda, bi bilo treba tako odstranitev izvesti ob ustreznem upoštevanju okoljskih in trajnostnih ciljev, določenih na ravni Unije in nacionalni ravni. Poleg tega bi bilo treba popravilo, ki ga izvede potrošnik, šteti kot ustrezno uveljavljanje zahtevka le, če ga potrošnik lahko izvede enostavno in varno, na primer z zamenjavo baterije ali skrajšanjem predolghih vezalk na otroških oblačilih, če je to predvideno v obvestilu o odpoklicu. Prav tako popravilo, ki ga opravi potrošnik, ne bi smelo posegati v pravice potrošnikov na podlagi direktiv (EU) 2019/770 in (EU) 2019/771. Zato v takih primerih gospodarski subjekti od potrošnikov ne bi smeli zahtevati popravila nevarnega proizvoda.

⁽²⁰⁾ Direktiva (EU) 2019/770 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL L 136, 22.5.2019, str. 1).

- (93) Ta uredba bi morala gospodarske subjekte in ponudnike spletnih tržnic tudi spodbujati, da s pristojnimi organi, Komisijo ali organizacijami, ki zastopajo potrošnike ali gospodarske subjekte, prostovoljno sklenejo memorandum o soglasju, da bodo v zvezi z varnostjo proizvodov prostovoljno prevzeli obveznosti, ki presegajo pravne obveznosti, določene v pravu Unije.
- (94) Potrošniki bi morali imeti pravico, da svoje pravice v zvezi z obveznostmi, ki jih imajo gospodarski subjeki ali ponudniki spletnih tržnic na podlagi te uredbe, uveljavljajo z zastopniškimi tožbami na podlagi Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾. V ta namen bi bilo treba v tej uredbi določiti, da se Direktiva (EU) 2020/1828 uporablja za zastopniške tožbe v zvezi s kršitvami te uredbe, ki škodujejo ali bi lahko škodile kolektivnim interesom potrošnikov. Zato je treba ustrezno spremeniti Prilogo I k navedeni direktivi. Države članice morajo zagotoviti, da se ta sprememba odraža v njihovih ukrepih za prenos, sprejetih v skladu z navedeno direktivo, četudi sprejetje nacionalnih ukrepov za prenos v zvezi s tem ni pogoj za uporabo navedene direktive za te zastopniške tožbe. Uporaba navedene direktive za zastopniške tožbe zoper kršitve določb te uredbe s strani gospodarskih subjektov ali ponudnikov spletnih tržnic, ki škodujejo ali bi lahko škodile kolektivnim interesom potrošnikov, bi se morala začeti z dnem uporabe te uredbe. Do tega datuma bi se potrošniki morali imeti možnost zanesti na veljavnost Direktive (EU) 2020/1828 v skladu s točko 8 Priloge I k navedeni direktivi.
- (95) Unija bi morala imeti možnost sodelovanja in izmenjave informacij v zvezi z varnostjo proizvodov z regulativnimi organi tretjih držav ali mednarodnih organizacij v okviru sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, ali sporazumov, sklenjenih med Komisijo in organi tretjih držav ali mednarodnih organizacij, tudi da se prepreči promet z nevarnimi proizvodi na trgu. Pri takem sodelovanju in izmenjavi informacij bi bilo treba spoštovati pravila Unije o zaupnosti in varstvu osebnih podatkov. Osebnih podatki bi se morali posredovati le v takem obsegu, kolikor je njihova izmenjava potrebna izključno zaradi varovanja zdravja ali varnosti potrošnikov.
- (96) Sistematična izmenjava informacij med Komisijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami o varnosti potrošniških proizvodov ter o preventivnih, omejevalnih in korektivnih ukrepih bi morala temeljiti na vzajemnosti, ki vključuje enakovredno, vendar ne nujno enako izmenjavo informacij v obojestransko korist. Izmenjava informacij s tretjo državo, ki proizvaja blago, namenjeno za trg Unije, lahko vključuje, da Komisija pošlje izbrane informacije iz sistema hitrega obveščanja Safety Gate, povezane s proizvodi s poreklom iz te tretje države. V zameno lahko ta tretja država pošlje informacije o nadaljnjih ukrepih, sprejetih na podlagi prejetih obvestil. Tako sodelovanje lahko prispeva k cilju zaustavitve nevarnih proizvodov pri viru in preprečevanju njihovega vstopa na trg Unije.
- (97) Da bi imele kazni pomemben odvračilni učinek za gospodarske subjekte in, kadar je ustrezno, ponudnike spletnih tržnic s ciljem preprečevanja dajanja nevarnih proizvodov na trg, bi morale biti ustrezne glede na vrsto kršitve, možno korist za gospodarski subjekt ali ponudnika spletne tržnice ter vrsto in resnost škode, ki jo je utrpel potrošnik. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (98) Pri nalaganju kazni bi bilo treba ustrezno upoštevati naravo, težo in trajanje zadevne kršitve. Naložitev kazni bi morala biti sorazmerna ter skladna s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z ustreznimi procesnimi jamstvi ter z načeli Listine.

⁽²¹⁾ Direktiva (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2020 o zastopniških tožbah za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov in razveljavitvi Direktive 2009/22/ES (UL L 409, 4.12.2020, str. 1).

- (99) Za ohranitev visoke ravni zdravja in varnosti potrošnikov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z identifikacijo in sledljivostjo proizvodov, ki predstavljajo morebitna resna tveganja za zdravje in varnost, ter delovanjem sistema hitrega obveščanja Safety Gate, zlasti za sprejetje načinov in postopkov za izmenjavo informacij o ukrepih, sporočenih prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate, ter meril za oceno stopnje tveganja. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (100) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da sprejme posebne varnostne zahteve, opredeli kazalnike učinkov, na podlagi katerih morajo države članice sporočiti podatke o izvajanju te uredbe; določi naloge in vloge enotnih nacionalnih kontaktnih točk; sprejme ukrepe v zvezi z ukrepanjem Unije zoper proizvode, ki predstavljajo resno tveganje; sprejme načine, kako lahko potrošniki pošiljajo informacije na portalu Safety Gate; določi izvajanje interoperabilnega vmesnika portala Safety Gate; določi zahteve za registracijo proizvodov za odpoklic zaradi varnosti proizvodov in sprejme predlogo za obvestilo o odpoklicu. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²³⁾.
- (101) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na zdravje in varnost potrošnikov.
- (102) Komisija bi morala opraviti oceno izvajanja kazni, določenih v tej uredbi glede njihove učinkovitosti in odvračilnega učinka ter, kadar je ustrezno, sprejeti zakonodajni predlog v zvezi z njihovim izvrševanjem.
- (103) Nekatere določbe Uredbe (EU) št. 1025/2012 bi bilo treba spremeniti, da bi upoštevali posebnosti te uredbe, zlasti potrebo po določitvi posebnih varnostnih zahtev na podlagi te uredbe, preden se zahteva predloži evropski organizaciji za standardizacijo.
- (104) Direktiva 87/357/EGS, ki zajema potrošniške proizvode, ki niso živila, vendar so jim podobni in bi jih bilo mogoče zamenjati z živili, tako da jih potrošniki, zlasti otroci, lahko dajo v usta, jih sesajo ali zaužijejo, kar lahko povzroči na primer zadušitev, zastrupitev, predrtje ali zaporo prebavnega trakta, je privedla do spornih razlag. Poleg tega je bila navedena direktiva sprejeta v času, ko je bil pravni okvir za varnost potrošniških proizvodov zelo omejen. Zato bi bilo treba Direktivo 87/357/EGS razveljaviti in nadomestiti s to uredbo, zlasti z določbami te uredbe, ki zagotavljajo, da bi se po oceni tveganja proizvodi, ki so lahko škodljivi, kadar se dajo v usta, sesajo ali zaužijejo in ki jih je mogoče zamenjati za živilo zaradi svoje oblike, vonja, barve, videza, embalaže, označevanja, obsega, velikosti ali drugih lastnosti, morali šteti za nevarne. Organi za nadzor trga bi morali pri ocenjevanju med drugim upoštevati, kot je razsodilo Sodišče Evropske unije, da z objektivnimi in utemeljenimi podatki ni treba dokazati, da dajanje v usta, sesanje ali zaužitje proizvodov, podobnih živilom, lahko pomeni tveganja, kot so zadušitev, zastrupitev ali predrtje oziroma zaprtje prebavnega trakta. Kljub temu bi morali pristojni nacionalni organi za vsak primer posebej oceniti, ali so taki proizvodi nevarni, in to oceno utemeljiti.

⁽²²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (105) Da se gospodarskim subjektom in ponudnikom spletnih tržnic omogoči dovolj časa za prilagoditev zahtevam iz te uredbe, vključno z zahtevami glede informacij, je treba zagotoviti zadostno prehodno obdobje po datumu začetka veljavnosti te uredbe, v katerem se lahko proizvodi, zajeti v Direktivi 2001/95/ES, ki so v skladu z navedeno direktivo, še vedno dajejo na trg. Države članice zato ne bi smele ovirati dostopnosti teh proizvodov na trgu, vključno s ponudbami za prodajo.
- (106) Ker cilja te uredbe, in sicer izboljšati delovanje notranjega trga in hkrati zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi potrebe po visoki stopnji sodelovanja in usklajenega delovanja med pristojnimi organi držav članic ter po mehanizmu za hitro in učinkovito izmenjavo informacij o nevarnih proizvodih v Uniji, temveč se zaradi vseevropskega obsega težave lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (107) Kadar je za namene te uredbe potrebna obdelava osebnih podatkov, bi jo bilo treba izvesti v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov. Za vsako obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe se uporabljata uredbi (EU) 2016/679 ⁽²⁴⁾ in (EU) 2018/1725 ⁽²⁵⁾ ter Direktiva 2002/58/ES ⁽²⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, kot je ustrezno. Kadar potrošniki prijavijo proizvod v portal Safety Gate, bi se morali hraniti le tisti osebni podatki, ki so potrebni za prijavo nevarnega proizvoda, in sicer za obdobje največ petih let po tem, ko so bili ti podatki vneseni. Proizvajalci in uvozniki bi morali voditi register pritožb potrošnikov le toliko časa, kolikor je to potrebno za namene te uredbe. Kadar so proizvajalci in uvozniki fizične osebe, bi morali razkriti svoja imena, da lahko potrošnik identificira proizvod za namen sledljivosti.
- (108) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj in predmet urejanja

1. Cilj te uredbe je izboljšati delovanje notranjega trga, obenem pa zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov.
2. Ta uredba določa bistvena pravila o varnosti potrošniških proizvodov, ki se dajo na trg ali so na njem dostopni.

⁽²⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁵⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁽²⁶⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za proizvode, ki so dani na trg ali so na njem dostopni, če na podlagi prava Unije, ki ureja varnost zadevnih proizvodov, ni posebnih določb z enakim ciljem.

Kadar za proizvode veljajo posebne varnostne zahteve, ki jih nalaga pravo Unije, se ta uredba uporablja le za tiste vidike in tveganja ali kategorije tveganj, ki jih navedene zahteve ne zajemajo.

V zvezi s proizvodi, za katere veljajo posebne zahteve, ki jih nalaga harmonizacijska zakonodaja Unije, kot je opredeljeno v členu 3, točka 27:

- (a) se poglavje II ne uporablja, če gre za tveganja ali kategorije tveganj, ki jih zajema harmonizacijska zakonodaja Unije;
- (b) se poglavje III, oddelek 1, poglavji V in VII ter poglavja od IX do XI ne uporabljajo.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) zdravila za uporabo v humani ali veterinarski medicini;
- (b) živila;
- (c) krmo;
- (d) žive rastline in živali, gensko spremenjene organizme in gensko spremenjene mikroorganizme v zaprtem sistemu ter proizvode rastlin in živali, neposredno vezane na njihovo prihodnje razmnoževanje;
- (e) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode;
- (f) fitofarmacevtska sredstva;
- (g) opremo, s katero se potrošniki prevažajo ali potujejo, kadar jo neposredno upravlja ponudnik storitev v okviru prevozne storitve, ki se opravlja za potrošnike in je ne opravljajo potrošniki sami;
- (h) zrakoplove iz člena 2(3), točka (d), Uredbe (EU) 2018/1139;
- (i) starine.

3. Ta uredba se uporablja za proizvode, ki so dani na trg ali so na njem dostopni, ne glede na to, ali so novi, rabljeni, popravljeni ali obnovljeni. Ne uporablja pa se za proizvode, ki jih je treba pred uporabo popraviti ali obnoviti, kadar so ti proizvodi dani na trg ali dostopni na trgu in so jasno označeni kot taki.

4. Ta uredba ne posega v pravila, določena v pravu Unije o varstvu potrošnikov.

5. Ta uredba se izvaja ob ustreznem upoštevanju previdnostnega načela.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „proizvod“ pomeni vsak predmet, medsebojno povezan ali nepovezan z drugimi predmeti, ki je dobavljen ali dostopen proti plačilu ali brezplačno, tudi v okviru zagotavljanja storitve, in je namenjen potrošnikom ali je verjetno, da ga potrošniki v razumno predvidljivih okoliščinah uporabljajo tudi, če jim ni namenjen;
- (2) „varen proizvod“ pomeni vsak proizvod, ki pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe, vključno z dejansko dobo uporabe, ne predstavlja nobenega tveganja ali predstavlja le minimalna tveganja, ki so združljiva z uporabo proizvoda ter se štejejo za sprejemljiva in skladna z visoko ravno varovanja zdravja in varnosti potrošnikov;
- (3) „nevaren proizvod“ pomeni vsak proizvod, ki ni „varen proizvod“;

- (4) „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti, da se pojavi nevarnost, ki povzroča škodo, in stopnje resnosti te škode;
- (5) „resno tveganje“ pomeni tveganje, za katero se na podlagi ocene tveganja ter ob upoštevanju običajne in predvidljive uporabe proizvoda šteje, da je zaradi njega potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, kadar učinki tveganja niso neposredni;
- (6) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;
- (7) „dajanje na trg“ pomeni, da je proizvod prvič dostopen na trgu Unije;
- (8) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvod ali za katero se tak proizvod načrtuje ali izdeluje in ki trži ta proizvod pod imenom ali blagovno znamko te osebe;
- (9) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca na podlagi te uredbe;
- (10) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da proizvod iz tretje države na trg Unije;
- (11) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda na trgu;
- (12) „ponudnik storitev odpremnih skladišč“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v okviru poslovne dejavnosti ponuja vsaj dve od naslednjih storitev: skladiščenje, pakiranje, naslavljanje in odpremo, ne da bi bila lastnica zadevnih proizvodov, pri čemer so izvzete poštne storitve, kakor so opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁷⁾, storitve dostave paketov, kakor so opredeljene v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁸⁾, in vse druge poštne storitve ali storitve tovornega prometa;
- (13) „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, ponudnika storitev odpremnih skladišč ali vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki mora izpolnjevati obveznosti v zvezi s proizvodnjo proizvodov ali omogočanjem njihove dostopnosti na trgu v skladu s to uredbo;
- (14) „ponudnik spletne tržnice“ pomeni ponudnika posredniške storitve, ki z uporabo spletnega vmesnika potrošnikom omogoča sklepanje pogodb na daljavo s trgovci za prodajo proizvodov;
- (15) „spletni vmesnik“ pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom, njegovim delom ali aplikacijo, vključno z mobilnimi aplikacijami;
- (16) „pogodba na daljavo“ pomeni pogodbo, sklenjeno na daljavo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 7, Direktive 2011/83/EU;
- (17) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene zunaj okvira svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (18) „trгоvec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v zasebni ali javni lasti, ki sama ali prek druge osebe, ki nastopa v imenu te fizične ali pravne osebe ali za račun te fizične ali pravne osebe, deluje za namene v zvezi s trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo te fizične ali pravne osebe;
- (19) „evropski standard“ pomeni evropski standard, kakor je opredeljen v členu 2, točka 1, točka (b), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (20) „mednarodni standard“ pomeni mednarodni standard, kakor je opredeljen v členu 2, točka 1, točka (a), Uredbe (EU) št. 1025/2012;

⁽²⁷⁾ Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14).

⁽²⁸⁾ Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov (UL L 112, 2.5.2018, str. 19).

- (21) „nacionalni standard“ pomeni nacionalni standard, kakor je opredeljen v členu 2, točka 1, točka (d), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (22) „evropska organizacija za standardizacijo“ pomeni evropsko organizacijo za standardizacijo, kakor je navedena v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1025/2012;
- (23) „nadzor trga“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo organi za nadzor trga, in ukrepe, ki jih ti sprejmejo za zagotovitev, da so proizvodi skladni z zahtevami iz te uredbe;
- (24) „organ za nadzor trga“ pomeni organ, ki ga država članica na podlagi člena 10 Uredbe (EU) 2019/1020 določi za organ, odgovoren za organizacijo in izvajanje nadzora trga na ozemlju te države članice;
- (25) „odpoklic“ pomeni vsak ukrep za vračilo proizvoda, ki je že bil dostopen potrošniku;
- (26) „umik“ pomeni vsak ukrep za preprečitev dostopnosti proizvoda iz dobavne verige na trgu;
- (27) „harmonizacijska zakonodaja Unije“ pomeni zakonodajo Unije iz Priloge I k Uredbi (EU) 2019/1020 in katero koli drugo zakonodajo Unije, ki harmonizira pogoje za trženje proizvodov, za katere se uporablja navedena uredba;
- (28) „starine“ pomeni proizvode, kot so zbirke ali umetnine, v zvezi s katerimi potrošniki ne morejo razumno pričakovati, da izpolnjujejo naj sodobnejše varnostne standarde.

Člen 4

Prodaja na daljavo

Za proizvode, ki se ponujajo za prodajo prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, se šteje, da so dostopni na trgu, če je ponudba usmerjena v potrošnike v Uniji. Šteje se, da je ponudba za prodajo usmerjena v potrošnike v Uniji, če zadevni gospodarski subjekt svoje dejavnosti na kakršen koli način usmerja v eno ali več držav članic.

POGLAVJE II

VARNOSTNE ZAHTEVE

Člen 5

Splošna varnostna zahteva

Gospodarski subjekti dajejo na trg samo varne proizvode oziroma omogočajo dostopnost samo varnih proizvodov na trgu.

Člen 6

Vidiki za ocenjevanje varnosti proizvodov

1. Pri ocenjevanju, ali je proizvod varen, se upoštevajo zlasti naslednji vidiki:
 - (a) značilnosti proizvoda, vključno z njegovo zasnovo, tehničnimi značilnostmi, sestavo, embalažo, navodili za sestavljanje ter, kadar je ustrezno, za namestitev, uporabo in vzdrževanje;
 - (b) učinek na druge proizvode, kadar se lahko razumno predvideva, da bo proizvod uporabljen skupaj z drugimi proizvodi, kar vključuje medsebojno povezanost teh proizvodov;
 - (c) učinek, ki bi ga lahko imeli drugi proizvodi na proizvod, ki ga je treba oceniti, kadar je mogoče razumno predvideti, da bodo s tem proizvodom uporabljeni drugi proizvodi, vključno z učinkom nevgrajenih predmetov, ki so namenjeni določanju, spreminjanju ali dopolnjevanju načina delovanja proizvoda, ki ga je treba oceniti, kar je treba upoštevati pri ocenjevanju njegove varnosti;

- (d) predstavitev proizvoda, označevanje, vključno z oznako primernosti za otroke glede na starost, vsa opozorila in navodila za njegovo varno uporabo in odstranjevanje ter druge oznake ali informacije o proizvodu;
 - (e) kategorije potrošnikov, ki uporabljajo proizvod, še zlasti z oceno tveganja za ranljive potrošnike, kot so otroci, starejši in invalidi, ter vplivov na zdravje in varnost glede na spol;
 - (f) videz proizvoda, pri katerem je verjetno, da bo potrošnike zavedel, da bodo proizvod uporabljali na drugačen način, kot je bilo predvideno, predvsem:
 - (i) kadar je proizvod, ki sicer ni živo, podoben živilu in se ga utegne zamenjati za živo zaradi njegove oblike, vonja, barve, videza, embalaže, označevanja, količine, velikosti ali drugih lastnosti in ga zato utegnejo potrošniki, zlasti otroci, dati v usta, sesati ali zaužiti;
 - (ii) kadar je verjetno, da bodo proizvod, ki sicer ni zasnovan za otroke in jim ni namenjen, uporabljali otroci ali je proizvod podoben predmetu, ki je zaradi svoje zasnove, embalaže ali značilnosti splošno prepoznan kot privlačen za otroke ali da jim je namenjen;
 - (g) kadar je to potrebno zaradi narave proizvoda, ustrezne lastnosti glede kibernetске varnosti, potrebne za zaščito proizvoda pred zunanjimi vplivi, vključno z zlonamernimi tretjimi osebami, kadar bi to lahko vplivalo na varnost proizvoda, vključno z morebitno izgubo medsebojne povezanosti;
 - (h) kadar je to potrebno zaradi narave proizvoda, razvijajočih se, učnih in pričakovanih funkcionalnosti proizvoda.
2. Možnost doseči višjo raven varnosti ali razpoložljivost drugih proizvodov, ki predstavljajo manjšo stopnjo tveganja, ni razlog za obravnavanje proizvoda kot nevarnega.

Člen 7

Domneva o skladnosti s splošno varnostno zahtevo

1. Za namene te uredbe se za proizvod domneva, da je v skladu s splošno varnostno zahtevo iz člena 5 te uredbe v naslednjih primerih:
 - (a) je v skladu z ustreznimi evropskimi standardi ali deli teh standardov, na katere sklicevanja so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 10(7) Uredbe (EU) št. 1025/2012, glede tveganj in kategorij tveganj, zajetih v navedenih standardih, ali
 - (b) kadar ni ustreznih evropskih standardov, kot je navedeno v točki (a) tega odstavka, je proizvod skladen z nacionalnimi zahtevami, kar zadeva tveganja in kategorije tveganja, zajeta z zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami iz nacionalnega prava države članice, v kateri je dostopen na trgu, pod pogojem, da je to pravo v skladu s pravom Unije.
2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi posebne varnostne zahteve, ki jih zajemajo evropski standardi, za zagotovitev, da proizvodi, ki so skladni s temi evropskimi standardi, izpolnjujejo splošno varnostno zahtevo iz člena 5. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).
3. Vendar domneva o skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz odstavka 1 organom za nadzor trga ne preprečuje sprejetja vseh ustreznih ukrepov na podlagi te uredbe, kadar obstajajo dokazi, da je proizvod kljub tej domnevi nevaren.

Člen 8

Dodatni elementi, ki jih je treba upoštevati pri ocenjevanju varnosti proizvodov

1. Za namene člena 6 in kadar se domneva o varnosti na podlagi člena 7 ne uporablja, se pri ocenjevanju varnosti proizvoda upoštevajo zlasti naslednji elementi, kadar so na voljo:
 - (a) evropski standardi, razen tistih, sklicevanja na katere so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 10(7) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
 - (b) mednarodni standardi;
 - (c) mednarodni sporazumi;
 - (d) prostovoljne sheme certificiranja ali podobni okviri tretjih oseb za ocenjevanje skladnosti, zlasti tisti, ki so zasnovani v podporo pravu Unije;
 - (e) priporočila ali smernice Komisije o ocenjevanju varnosti proizvodov;
 - (f) nacionalni standardi, pripravljeni v državi članici, v kateri je proizvod dostopen;
 - (g) stanje tehnike in tehnologije, vključno z mnenjem priznanih znanstvenih organov in strokovnih odborov;
 - (h) kodeksi dobre prakse za varnost proizvodov, ki veljajo na zadevnem področju;
 - (i) razumna pričakovanja potrošnikov glede varnosti;
 - (j) varnostne zahteve, sprejete v skladu s členom 7(2).

POGLAVJE III

OBVEZNOSTI GOSPODARSKIH SUBJEKTOV

Oddelek 1

Člen 9

Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci pri dajanju proizvodov na trg zagotovijo, da so bili ti proizvodi oblikovani in proizvedeni v skladu s splošno varnostno zahtevo iz člena 5.
2. Proizvajalci pred dajanjem svojih proizvodov na trg izvedejo notranjo analizo tveganja in pripravijo tehnično dokumentacijo, ki vsebuje vsaj splošni opis proizvoda in njegove bistvene značilnosti, pomembne za oceno njegove varnosti.

Kadar je to ustrezno glede na možna tveganja, povezana s proizvodom, tehnična dokumentacija iz prvega pododstavka, kot je ustrezno, vključuje tudi:

- (a) analizo možnih tveganj, povezanih s proizvodom, in rešitve, sprejete za odpravo ali ublažitev takih tveganj, vključno z rezultati vseh poročil, ki se nanašajo na preizkuse, ki jih je izvedel proizvajalec ali druga oseba v njegovem imenu, ter
- (b) seznam vseh ustreznih evropskih standardov, kot je navedeno v členu 7(1), točka (a), ali druge elemente iz člena 7(1), točka (b), ali člena 8, ki se uporabljajo za izpolnjevanje splošne varnostne zahteve iz člena 5.

Kadar se kateri koli od evropskih standardov, zdravstvenih in varnostnih zahtev ali elementov, kot je navedeno v členu 7(1) ali členu 8, uporablja le delno, proizvajalec opredeli dele, ki so bili uporabljeni.

3. Proizvajalci poskrbijo, da je tehnična dokumentacija iz odstavka 2 posodobljena. Navedeno dokumentacijo hranijo deset let po tem, ko je bil proizvod dan na trg, in jo na zahtevo dajo na voljo organom za nadzor trga.

4. Proizvajalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijsko proizvedenih proizvodov s splošno varnostno zahtevo iz člena 5.

5. Proizvajalci zagotovijo, da so na njihovih proizvodih označeni tip, serijska številka ali drug element za identifikacijo proizvoda, ki so brez težav vidni in čitljivi za potrošnike, kadar velikost ali narava proizvoda tega ne dopušča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu.

6. Proizvajalci navedejo svoje ime, svoje registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, svoj poštni in elektronski naslov ter, kadar je drugačen, poštni ali elektronski naslov enotne kontaktne točke, na kateri so dosegljivi. Te informacije so na voljo na proizvodu, kadar to ni mogoče, pa na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu.

7. Proizvajalci zagotovijo, da so njihovemu proizvodu priložena jasna navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot ga določi država članica, v kateri se omogoči dostopnost proizvoda na trgu. Ta zahteva se ne uporablja, kadar je proizvod mogoče uporabljati varno in tako, kot je predvidel proizvajalec, brez takih navodil in varnostnih informacij.

8. Kadar proizvajalec na podlagi informacij, ki so mu na voljo, meni ali utemeljeno domneva, da je proizvod, ki ga je dal na trg, nevaren, proizvajalec nemudoma:

- (a) sprejme potrebne korektivne ukrepe za zagotovitev skladnosti proizvoda na učinkovit način, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, kot je ustrezno;
- (b) o tem v skladu s členom 35 ali 36 ali obema obvesti potrošnike ter
- (c) o tem prek Safety Business Gateway obvesti organe za nadzor trga držav članic, v katerih je proizvod dostopen na trgu.

Za namene točk (b) in (c) prvega pododstavka proizvajalec navede zlasti podrobnosti o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov ter o vseh že sprejetih korektivnih ukrepih in, če so na voljo, o količini proizvodov, ki so še v prometu na trgu, po državah članicah.

9. Komisija zagotovi, da lahko proizvajalci prek Safety Business Gateway zagotovijo informacije, namenjene obveščanju potrošnikov, in da so na portalu Safety Gate potrošnikom dostopne brez nepotrebnega odlašanja.

10. Proizvajalci zagotovijo, da so drugi gospodarski subjekti, odgovorne osebe in ponudniki spletnih tržnic v zadevni dobavni verigi pravočasno obveščeni o vseh ugotovljenih varnostnih težavah.

11. Proizvajalci zagotovijo javno dostopne komunikacijske kanale, kot so telefonska številka, elektronski naslov ali poseben razdelek na svojem spletnem mestu, pri čemer upoštevajo potrebe invalidov glede dostopnosti, da lahko potrošniki vlagajo pritožbe in proizvajalce obveščajo o morebitnih nesrečah ali varnostnih težavah, ki so jih imeli s proizvodom.

12. Proizvajalci preučijo vložene pritožbe in prejete informacije o nesrečah, ki zadevajo varnost proizvodov, katerih dostopnost na trgu so omogočili in za katere pritožnik trdi, da so nevarni, ter vodijo interni register teh pritožb in odpoklicev proizvodov ter vseh korektivnih ukrepov, sprejetih za zagotovitev skladnosti proizvoda.

13. V internem registru pritožb so shranjeni le tisti osebni podatki, ki jih proizvajalec potrebuje za preiskavo na podlagi pritožbe o domnevno nevarnem proizvodu. Ti podatki se hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene preiskave, v vsakem primeru pa ne dlje kot pet let po tem, ko so bili vneseni.

Člen 10

Obveznosti pooblaščenih zastopnikov

1. Proizvajalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.
2. Pooblaščen zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblaščen zastopnik organom za nadzor trga na zahtevo predloži kopijo tega pooblastila. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da opravlja vsaj naslednje naloge:
 - (a) organu za nadzor trga na njegovo utemeljeno zahtevo v uradnem jeziku, ki ga ta organ razume, predloži vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže varnost proizvoda;
 - (b) kadar pooblaščen zastopnik meni ali utemeljeno domneva, da je zadevni proizvod nevaren, o tem obvesti proizvajalca;
 - (c) obvešča pristojne nacionalne organe o vseh ukrepih, sprejetih za odpravo tveganj, ki jih predstavljajo proizvodi, za katere velja njihovo pooblastilo, z obvestilom prek Safety Business Gateway, kadar proizvajalec informacij še ni zagotovil, ali na podlagi navodil proizvajalca;
 - (d) s pristojnimi nacionalnimi organi na njihovo zahtevo sodeluje pri katerem koli ukrepu, katerega cilj je na učinkovit način odpraviti tveganje, ki ga povzročajo proizvodi, za katere je pooblaščen.

Člen 11

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki pred dajanjem proizvoda na trg zagotovijo, da je proizvod skladen s splošno varnostno zahtevo iz člena 5 ter da je proizvajalec izpolnil zahteve iz člena 9(2), (5) in (6).
2. Kadar uvoznik na podlagi informacij, ki jih ima, meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni skladen s členom 5 ter členom 9(2), (5) in (6), proizvoda ne da na trg, dokler ni zagotovljena skladnost proizvoda z zahtevami. Poleg tega, kadar je proizvod nevaren, uvoznik o tem nemudoma obvesti proizvajalca in zagotovi, da so o tem obveščeni tudi organi za nadzor trga, in sicer prek Safety Business Gateway.
3. Uvozniki navedejo svoje ime, svoje registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, svoj poštni in elektronski naslov ter, kadar je drugačen, poštni ali elektronski naslov enotne kontaktne točke, na katerem so dosegljivi. Te informacije so na voljo na proizvodu, kadar to ni mogoče, pa na embalaži ali v dokumentu, ki je priložen proizvodu. Uvozniki zagotovijo, da dodatne oznake ne prekrivajo nobene informacije, ki jo zahteva pravo Unije, na oznaki proizvajalca.
4. Uvozniki zagotovijo, da so uvoženemu proizvodu priložena jasna navodila in varnostne informacije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot ga določi država članica, v kateri je proizvod dostopen na trgu, razen kadar se proizvod lahko uporablja varno in tako, kot je predvidel proizvajalec, brez takih navodil in varnostnih informacij.
5. Uvozniki zagotovijo, da pogoji skladiščenja ali prevoza v času njihove odgovornosti za proizvod ne ogrožajo njegove skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz člena 5 ter njegove skladnosti s členom 9(5) in (6).
6. Uvozniki hranijo kopijo tehnične dokumentacije iz člena 9(2), da je na voljo organom za nadzor trga za obdobje desetih let po tem, ko so dali proizvod na trg, in zagotovijo, da so dokumenti iz člena 9(2), kot je ustrezno, na zahtevo dostopni navedenim organom.
7. Uvozniki sodelujejo z organi za nadzor trga in s proizvajalcem, da zagotovijo varnost proizvoda.

8. Kadar uvoznik na podlagi informacij, ki so mu na voljo, meni ali utemeljeno domneva, da je proizvod, ki ga je dal na trg, nevaren, uvoznik nemudoma:

- (a) o tem obvesti proizvajalca;
- (b) zagotovi, da so sprejeti korektivni ukrepi za zagotovitev skladnosti proizvoda na učinkovit način, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, kot je ustrezno; kadar taki ukrepi niso bili sprejeti, jih uvoznik nemudoma sprejme;
- (c) zagotovi, da so potrošniki o tem nemudoma obveščeni v skladu s členom 35 ali 36 ali obema, in
- (d) o tem prek Safety Business Gateway obvesti organe za nadzor trga držav članic, v katerih je proizvod dostopen na trgu.

Za namene točk (c) in (d) prvega pododstavka uvoznik navede zlasti podrobnosti o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov ter o vseh že sprejetih korektivnih ukrepih in, če so na voljo, o količini proizvodov, ki so še v prometu na trgu, po državah članicah.

9. Uvozniki preverijo, ali so potrošnikom javno dostopni komunikacijski kanali iz člena 9(11), ki jim omogočajo, da predložijo pritožbe in sporočijo vsako nesrečo ali varnostno težavo, ki so jo imeli s proizvodom. Če taki kanali niso na voljo, jih uvozniki zagotovijo, pri čemer upoštevajo potrebe invalidov glede dostopnosti.

10. Uvozniki preučijo vložene pritožbe in prejete informacije o nesrečah, ki zadevajo varnost proizvodov, katerih dostopnost na trgu so omogočili in za katere pritožnik trdi, da so nevarni, ter te pritožbe ter odpoklice proizvodov in vse korektivne ukrepe, sprejete za zagotovitev skladnosti proizvoda, zabeležijo v register iz člena 9(12) ali svoj interni register. Uvozniki proizvajalca, distributerje ter, kadar je ustrezno, ponudnike storitev odpremnih skladišč in ponudnike spletnih tržnic pravočasno obveščajo o opravljeni preiskavi in njenih rezultatih.

11. V registru pritožb so shranjeni le tisti osebni podatki, ki jih uvoznik potrebuje za preiskavo na podlagi pritožbe o domnevno nevarnem proizvodu. Ti podatki se hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene preiskave, v vsakem primeru pa ne dlje kot pet let po tem, ko so bili vneseni.

Člen 12

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pred omogočanjem dostopnosti proizvoda na trgu preverijo, ali proizvajalec in, kadar je ustrezno, uvoznik izpolnjujeta zahteve iz člena 9(5), (6) in (7) ter člena 11(3) in (4), kot je ustrezno.

2. Distributerji zagotovijo, da pogoji skladiščenja ali prevoza v času njihove odgovornosti za proizvod ne ogrožajo njegove skladnosti s splošno varnostno zahtevo iz člena 5 ter njegove skladnosti s členom 9(5), (6) in (7) ter členom 11(3) in (4), kot je ustrezno.

3. Kadar distributer na podlagi informacij, ki so mu na voljo, meni ali utemeljeno domneva, da proizvod ni skladen s členom 5, členom 9(5), (6) in (7) ter členom 11(3) in (4), kot je ustrezno, distributer ne omogoči dostopnosti proizvoda na trgu, dokler ni zagotovljena njegova skladnost.

4. Kadar distributer na podlagi informacij, ki so mu na voljo, meni ali utemeljeno domneva, da je proizvod, katerega dostopnost na trgu je omogočil, nevaren ali ni skladen s členom 9(5), (6) in (7) ter členom 11(3) in (4), kot je ustrezno:

- (a) o tem nemudoma obvesti proizvajalca ali uvoznika, kot je ustrezno;
- (b) zagotovi, da so sprejeti korektivni ukrepi za zagotovitev skladnosti proizvoda na učinkovit način, vključno z njegovim umikom s trga ali odpoklicem, kot je ustrezno, in

- (c) poskrbi, da so organi za nadzor trga držav članic, v katerih je bil proizvod dostopen na trgu, o tem nemudoma obveščeni prek Safety Business Gateway.

Za namene točk (b) in (c) prvega pododstavka distributer poda ustrezne podrobnosti, ki so mu na voljo, o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov, o številu zadevnih proizvodov in o že sprejetih korektivnih ukrepih.

Člen 13

Primeri, ko se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za druge osebe

1. Fizična ali pravna oseba se za namene te uredbe šteje za proizvajalca in zanjo veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 9, kadar da proizvod na trg pod svojim fizičnim ali pravnim imenom ali blagovno znamko.
2. Fizična ali pravna oseba, ki ni proizvajalec in ki bistveno spremeni proizvod, se za namene te uredbe šteje za proizvajalca, zato zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 9 za del proizvoda, na katerega vpliva sprememba, ali za celoten proizvod, če bistvena sprememba vpliva na njegovo varnost.
3. Fizična ali digitalna sprememba proizvoda se šteje za bistveno, kadar vpliva na varnost proizvoda in so izpolnjena naslednja merila:
 - (a) s spremembo se proizvod spremeni na način, ki ni bil predviden v prvotni oceni tveganja proizvoda;
 - (b) spremenila se je narava tveganja, nastalo je novo tveganje ali pa se je zaradi spremembe povečala raven tveganja, in
 - (c) sprememb ni izvedel potrošnik za lastno uporabo ali niso bile izvedene v njegovem imenu.

Člen 14

Notranji postopki za varnost proizvodov

Gospodarski subjekti zagotovijo, da imajo vzpostavljene notranje postopke za varnost proizvodov, ki jim omogočajo spoštovanje ustreznih zahtev iz te uredbe.

Člen 15

Sodelovanje gospodarskih subjektov z organi za nadzor trga

1. Gospodarski subjekti sodelujejo z organi za nadzor trga pri ukrepih, s katerimi bi lahko odpravili ali zmanjšali tveganja, ki jih predstavljajo proizvodi, katerih dostopnost na trgu so omogočili.
2. Gospodarski subjekt na zahtevo organa za nadzor trga zagotovi vse potrebne informacije, zlasti:
 - (a) popoln opis tveganja, ki ga proizvod predstavlja, s tem povezane pritožbe in znane nesreče, ter
 - (b) opis vseh korektivnih ukrepov, sprejetih za odpravo tveganja.
3. Gospodarski subjekti na zahtevo opredelijo in sporočijo tudi naslednje ustrezne informacije o sledljivosti:
 - (a) vse gospodarske subjekte, ki so jim dobavili proizvod ali njegov del, sestavni del ali vanj vgrajeno programsko opremo, ter

(b) vse gospodarske subjekte, ki so jim dobavili proizvod.

4. Gospodarski subjekti morajo biti sposobni predložiti informacije iz odstavka 2 še deset let po tem, ko jim je bil proizvod dobavljen ali ko so proizvod dobavili, kot je ustrezno.

5. Gospodarski subjekti so sposobni predložiti informacije iz odstavka 3 šest let po tem, ko jim je bil dobavljen proizvod ali njegov del, sestavni del ali katera koli programska oprema, ki je vgrajena vanj, ali po tem, ko so proizvod dobavili, kot je ustrezno.

6. Organi za nadzor trga lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, da predložijo redna poročila o napredku, in lahko odločijo, ali in kdaj se lahko korektivni ukrep šteje za dokončan.

Člen 16

Odgovorna oseba za proizvode, dane na trg Unije

1. Proizvod, ki je zajet s to uredbo, se lahko daje na trg le, če obstaja gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, ki je pristojen za opravljanje nalog iz člena 4(3) Uredbe (EU) 2019/1020 v zvezi s tem proizvodom. Člen 4(2) in (3) navedene uredbe se uporablja za proizvode, ki so zajeti s to uredbo. Za namene te uredbe se sklicevanja na „harmonizacijsko zakonodajo Unije“ in „veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije“ v členu 4(3) navedene Uredbe razumejo kot sklicevanja na „to uredbo“.

2. Brez poseganja v obveznosti gospodarskih subjektov iz te uredbe gospodarski subjekt iz odstavka 1 tega člena poleg nalog iz člena 4(3) Uredbe (EU) 2019/1020 in za zagotovitev varnosti proizvoda, za katerega je odgovoren, kadar je ustrezno ob upoštevanju morebitnih tveganj, povezanih s proizvodom, redno preverja:

(a) da je proizvod skladen s tehnično dokumentacijo iz člena 9(2) te uredbe;

(b) da proizvod izpolnjuje zahteve iz člena 9(5), (6) in (7) te uredbe.

Gospodarski subjekt iz odstavka 1 tega člena na zahtevo organov za nadzor trga zagotovi dokumentirane dokaze o opravljenih pregledih.

3. Ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka ter kontaktni podatki, vključno s poštnim in elektronskim naslovom, gospodarskega subjekta iz odstavka 1 se navedejo na proizvodu ali na njegovi embalaži, paketu ali priloženem dokumentu.

Člen 17

Posredovanje informacij gospodarskim subjektom

1. Komisija gospodarskim subjektom brezplačno zagotovi splošne informacije v zvezi s to uredbo.

2. Države članice gospodarskim subjektom na njihovo zahtevo in brezplačno zagotovijo posebne informacije v zvezi z izvajanjem te uredbe na nacionalni ravni in nacionalnimi pravili o varnosti proizvodov, ki se uporabljajo za proizvode, zajete s to uredbo. V ta namen se uporablja člen 9(1) in (4) Uredbe (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁹⁾.

⁽²⁹⁾ Uredba (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 764/2008 (UL L 91, 29.3.2019, str. 1).

Komisija sprejme posebne smernice za gospodarske subjekte, pri čemer zlasti upošteva tiste, ki štejejo za MSP, vključno z mikropodjetji, o tem, kako izpolniti obveznosti iz te uredbe.

Člen 18

Posebne zahteve za sledljivost nekaterih proizvodov, kategorij ali skupin proizvodov

1. Komisija lahko v zvezi z nekaterimi proizvodi, kategorijami ali skupinami proizvodov, ki bi lahko glede na nesreče, registrirane v Safety Business Gateway, statistične podatke Safety Gate, rezultate skupnih dejavnosti v zvezi z varnostjo proizvodov in druge ustrezne kazalnike ali dokaze predstavljali resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, ter po posvetovanju z mrežo za varnost potrošnikov, ustreznimi skupinami strokovnjakov ter ustreznimi deležniki, vzpostavi sistem sledljivosti, ki ga upoštevajo gospodarski subjekti, ki dajejo navedene proizvode na trg in omogočajo njihovo dostopnost na trgu.

2. Sistem sledljivosti zajema zbiranje in shranjevanje podatkov, tudi elektronsko, ki omogočajo identifikacijo proizvoda, njegovih sestavnih delov ali gospodarskih subjektov, vključenih v njegovo dobavno verigo, ter načine prikazovanja teh podatkov in dostopa do njih, vključno z namestitvijo nosilca podatkov na proizvod, njegovo embalažo ali priložene dokumente.

3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 45 za dopolnitev te uredbe z:

- (a) določitvijo proizvodov, kategorij ali skupin proizvodov ali sestavnih delov, ki lahko predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, kot je navedeno v odstavku 1; Komisija v zadevnih delegiranih aktih navede, ali je uporabila metodologijo analize tveganja iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2019/417 ⁽³⁰⁾ ali, če ta metodologija ni primerna za zadevni proizvod, podrobno opiše uporabljen metodologijo;
- (b) opredelitvijo vrste podatkov, ki jih gospodarski subjekti zbirajo in hranijo z uporabo sistema sledljivosti iz odstavka 2;
- (c) opredelitvijo načinov prikazovanja podatkov in dostopa do njih, vključno z namestitvijo nosilca podatkov na proizvod, njegovo embalažo ali priložene dokumente, kot je navedeno v odstavku 2;
- (d) opredelitvijo akterjev, ki imajo dostop do podatkov, kot je navedeno v točki (b), in do katerih podatkov imajo dostop, vključno s potrošniki, gospodarskimi subjekti, ponudniki spletnih tržnic, pristojnimi nacionalnimi organi, Komisijo in organizacijami javnega interesa ali katero koli organizacijo, ki deluje v njihovem imenu.

4. Organi za nadzor trga, potrošniki, gospodarski subjekti in drugi pomembni akterji imajo brezplačen dostop do podatkov iz odstavka 3 na podlagi svojih pravic dostopa, kot so določene v veljavnem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 3, točka (d).

5. Komisija pri sprejemanju ukrepov iz odstavka 3 upošteva:

- (a) stroškovno učinkovitost ukrepov, vključno z njihovim vplivom na podjetja, zlasti MSP;
- (b) ustrezen časovni okvir, ki gospodarskim subjektom omogoča, da se pripravijo na navedene ukrepe, ter
- (c) združljivost in interoperabilnost z drugimi sistemi sledljivosti proizvodov, ki so že vzpostavljeni na ravni Unije ali mednarodni ravni.

⁽³⁰⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/417 z dne 8. novembra 2018 o določitvi smernic za upravljanje sistema Evropske unije za hitro izmenjavo informacij, imenovanega RAPEX, ki je bil vzpostavljen na podlagi člena 12 Direktive 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov, in njegovega sistema obveščanja (UL L 73, 15.3.2019, str. 121).

ODDELEK 2

Člen 19

Obveznosti gospodarskih subjektov v primeru prodaje na daljavo

Kadar gospodarski subjekti omogočijo dostopnost proizvodov na trgu prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, so pri ponujanju teh proizvodov jasno in vidno navedene vsaj naslednje informacije:

- (a) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka proizvajalca ter poštni in elektronski naslov, na katerem je dosegljiv;
- (b) kadar proizvajalec nima sedeža v Uniji, ime, poštni in elektronski naslov odgovorne osebe v smislu člena 16(1) te uredbe ali člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020;
- (c) informacije, ki omogočajo identifikacijo proizvoda, vključno z njegovo sliko, vrsto in katerim koli drugim identifikatorjem proizvoda, ter
- (d) vsa opozorila ali varnostne informacije, ki se namestijo na proizvod ali embalažo ali vključijo v priloženi dokument v skladu s to uredbo ali veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot to določi država članica, v kateri je proizvod dostopen na trgu.

Člen 20

Obveznosti gospodarskih subjektov v primeru nesreč, povezanih z varnostjo proizvodov

1. Proizvajalec zagotovi, da se brez nepotrebnega odlašanja od dne, ko izve za nesrečo, ki jo je povzročil njegov proizvod, ki je bil dan na trg ali je na njem postal dostopen, nesreča prek Safety Business Gateway priglasi pristojnim organom države članice, v kateri se je zgodila. V obvestilu se navedejo vrsta proizvoda in njegova identifikacijska številka ter okoliščine nesreče, če so znane. Proizvajalec pristojnim organom na zahtevo priglasi vse druge ustrezne informacije.
2. Za namene odstavka 1 proizvajalec pristojnim organom priglasi dogodke, povezane z uporabo proizvoda, ki so povzročili smrt posameznika ali resne škodljive učinke na njegovo zdravje in varnost, trajne ali začasne, vključno s poškodbami, drugo škodo, povzročeno telesu, boleznimi in kroničnimi učinki na zdravje.
3. Uvozniki in distributerji, ki so seznanjeni z nesrečo, ki jo je povzročil proizvod, ki so ga dali na trg ali omogočili njegovo dostopnost na trgu, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo proizvajalca. Proizvajalec predloži obvestilo v skladu z odstavkom 1 ali uvoznika ali enega od distributerjev pozove, da predloži obvestilo.
4. Kadar proizvajalec proizvoda nima sedeža v Uniji, odgovorna oseba v smislu člena 16(1) te uredbe ali člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020, ki je seznanjena z nesrečo, zagotovi, da se obvestilo predloži.

Člen 21

Informacije v elektronski obliki

Brez poseganja v člen 9(5), (6) in (7), člen 11(3) in člen 16(3) ter ustrezne določbe harmonizacijske zakonodaje Unije lahko gospodarski subjekti dodatno zagotovijo informacije iz teh določb v digitalni obliki s pomočjo elektronskih tehničnih rešitev, ki so jasno vidne na proizvodu ali, kadar to ni mogoče, na embalaži proizvoda ali v dokumentu, ki spremlja proizvod. Informacije so v jeziku, ki ga lahko potrošniki brez težav razumejo, kot ga določi država članica, v kateri je proizvod dostopen na trgu, tudi v oblikah, dostopnih invalidom.

POGLAVJE IV

PONUDNIKI SPLETNIH TRŽNIC

Člen 22

Posebne obveznosti ponudnikov spletnih tržnic v zvezi z varnostjo proizvodov

1. Brez poseganja v splošne obveznosti iz člena 11 Uredbe (EU) 2022/2065 ponudniki spletnih tržnic določijo enotno kontaktno točko, ki omogoča neposredno elektronsko komunikacijo z organi držav članic za nadzor trga v zvezi z vprašanji varnosti proizvodov, zlasti namene naročil o obvestilih, izdanih na podlagi odstavka 4 tega člena.

Ponudniki spletnih tržnic se registrirajo na portalu Safety Gate in na njem navedejo informacije o svoji enotni kontaktni točki.

2. Brez poseganja v splošne obveznosti iz člena 12 Uredbe (EU) 2022/2065 ponudniki spletnih tržnic določijo enotno kontaktno točko, ki potrošnikom omogoča neposredno in hitro komunikacijo s ponudniki spletnih tržnic v zvezi z vprašanji varnosti proizvodov.

3. Ponudniki spletnih tržnic zagotovijo, da imajo vzpostavljene notranje postopke za varnost proizvodov, ki jim omogočajo spoštovanje ustreznih zahtev iz te uredbe brez nepotrebnega odlašanja.

4. Kar zadeva pooblastila, ki jih države članice podelijo v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim organom za nadzor trga podelijo potrebno pooblastilo, da v zvezi z določeno vsebino, ki se nanaša na ponudbo nevarnega proizvoda, ponudnikom spletnih tržnic izdajo odločbo, da s svojega spletnega vmesnika odstranijo tovrstno vsebino, onemogočijo dostop do nje ali prikažejo izrecno opozorilo. Take odločbe se izdajo v skladu z minimalnimi pogoji iz člena 9(2) Uredbe (EU) 2022/2065.

Ponudniki spletnih tržnic sprejmejo potrebne ukrepe za prejetje in obdelavo odločb, izdanih na podlagi tega odstavka, in ukrepajo brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa v dveh delovnih dneh od prejetja odločbe. O ukrepih, sprejetih na podlagi odločbe, elektronsko obvestijo organ za nadzor trga, pri čemer uporabijo kontaktne podatke organa za nadzor trga, objavljene v portalu Safety Gate.

5. V odločbah, izdanih na podlagi odstavka 4, se lahko od ponudnika spletne tržnice v predpisanem obdobju zahteva, da s svojega spletnega vmesnika odstrani vso enako vsebino, ki se nanaša na ponudbo zadevnega nevarnega proizvoda, onemogoči dostop do nje ali prikaže izrecno opozorilo, če je iskanje zadevne vsebine omejeno na informacije, opredeljene v odločbi, in od ponudnika spletne tržnice ne zahteva, da opravi neodvisno oceno navedene vsebine, in se iskanje in odstranitev lahko izvede na sorazmeren način z zanesljivimi avtomatiziranimi orodji.

6. Ponudniki spletnih tržnic upoštevajo informacije o nevarnih proizvodih, ki jih v skladu s členom 26 redno priglašajo organi za nadzor trga in ki jih prejmejo prek portala Safety Gate, in sicer za namene uporabe prostovoljnih ukrepov za odkrivanje, prepoznavanje ali odstranjevanje vsebin, ki se nanašajo na ponudbe nevarnih proizvodov na njihovi spletni tržnici, ali onemogočanje dostopa do njih, kadar je ustrezno, tudi tako, da uporabijo interoperabilni vmesnik do portala Safety Gate v skladu s členom 34. O vseh sprejetih ukrepih obvestijo organ, ki je poslal uradno obvestilo v sistem hitrega obveščanja Safety Gate, pri čemer uporabijo kontaktne podatke organa za nadzor trga, objavljene na portalu Safety Gate.

7. Za namene skladnosti s členom 31(3) Uredbe (EU) 2022/2065 ponudniki spletnih tržnic v zvezi z varnostjo proizvodov uporabljajo vsaj portal Safety Gate.

8. Ponudniki spletnih tržnic brez nepotrebne odlašanja in v vsakem primeru v treh delovnih dneh po prejemu prijave obdelajo prijave o vprašanih varnosti proizvodov v zvezi s proizvodom, ki se ponuja za spletno prodajo prek njihovih storitev, prejete v skladu s členom 16 Uredbe (EU) 2022/2065.

9. Za namene izpolnjevanja zahtev iz člena 31(1) in (2) Uredbe (EU) 2022/2065 v zvezi z informacijami o varnosti proizvodov ponudniki spletnih tržnic svoj spletni vmesnik zasnujejo in organizirajo na način, ki trgovcem, ki ponujajo proizvod, omogoča, da za vsak ponujeni proizvod navedejo vsaj spodnje informacije, in sočasno zagotavlja, da so te informacije prikazane ali drugače zlahka dostopne potrošnikom, ko si ogledujejo proizvode v ponudbi:

- (a) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka proizvajalca ter poštni in elektronski naslov, na katerem je proizvajalec dosegljiv;
- (b) kadar proizvajalec nima sedeža v Uniji, ime, poštni in elektronski naslov odgovorne osebe v smislu člena 16(1) te uredbe ali člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020;
- (c) informacije, ki omogočajo identifikacijo proizvoda, vključno z njegovo sliko, vrsto in katerim koli drugim identifikatorjem proizvoda, ter
- (d) vsa opozorila ali varnostne informacije, ki se namestijo na proizvod ali se mu priložijo v skladu s to uredbo ali veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije v jeziku, ki ga potrošniki brez težav razumejo, kot to določi država članica, v kateri je proizvod dostopen na trgu.

10. Notranji postopki iz odstavka 3 vključujejo mehanizme, ki trgovcem omogočajo, da zagotovijo:

- (a) informacije v skladu z odstavkom 9 tega člena, vključno z informacijami o proizvajalcu s sedežem v Uniji ali, kadar je ustrezno, o odgovorni osebi v smislu člena 16(1) te uredbe ali člena 4(1) Uredbe (EU) 2019/1020, ter
- (b) njihovo izjavo o skladnosti, s katero se zavežejo, da bodo ponujali samo proizvode, ki so skladni s to uredbo, in dodatne identifikacijske informacije v skladu s členom 30(1) Uredbe (EU) 2022/2065, kadar je ustrezno.

11. Za namene skladnosti s členom 23 Uredbe (EU) 2022/2065 v zvezi z varnostjo proizvodov ponudniki spletnih tržnic za razumno obdobje in po izdaji predhodnega opozorila začasno prekinajo zagotavljanje svojih storitev trgovcem, ki pogosto ponujajo proizvode, ki niso skladni s to uredbo.

12. Ponudniki spletnih tržnic sodelujejo z organi za nadzor trga, trgovci in zadevnimi gospodarskimi subjekti, da bi spodbujali ukrepe, ki se sprejmejo za odpravo ali, če to ni mogoče, zmanjšanje tveganj, ki jih predstavlja proizvod, ki se prek njihovih storitev na spletu ponuja ali se je ponujal.

Ponudniki spletnih tržnic zlasti:

- (a) zagotovijo, da potrošnikom zagotavljajo ustrezne in pravočasne informacije, med drugim tako, da:
 - (i) neposredno obvestijo vse prizadete potrošnike, ki so prek njihovih vmesnikov kupili zadevni proizvod, v primeru odpoklica proizvoda iz varnostnih razlogov, v zvezi s katerim so dejansko seznanjeni ali kadar je treba potrošnike seznaniti z nekaterimi informacijami, da se zagotovi varna uporaba proizvoda (v nadaljnjem besedilu: varnostno opozorilo) v skladu s členom 35 ali 36 ali obema;
 - (ii) na svojih spletnih vmesnikih objavijo informacije o odpoklicih proizvodov iz varnostnih razlogov;
- (b) obvestijo zadevni gospodarski subjekt o odločitvi, da se vsebina, ki se nanaša na ponudbo nevarnega proizvoda, odstrani ali onemogoči dostop do nje;
- (c) sodelujejo z organi za nadzor trga in zadevnimi gospodarskimi subjekti pri zagotavljanju učinkovitih odpoklicev proizvodov, tudi tako, da jih ne ovirajo;
- (d) prek Safety Business Gateway nemudoma obvestijo organe za nadzor trga držav članic, v katerih je bil zadevni proizvod dostopen na trgu, o nevarnih proizvodih, ki so bili ponujeni na njihovih spletnih vmesnikih in s katerimi so dejansko seznanjeni, z ustreznimi podrobnostmi, ki so jim na voljo, o tveganju za zdravje in varnost potrošnikov, o številu proizvodov, ki so še v prometu na trgu, po državah članicah, če je na voljo, in o vseh korektivnih ukrepih, ki so bili po njihovem vedenju že sprejeti;

- (e) sodelujejo v zvezi z nesrečami, o katerih so bili obveščeni, tako da med drugim:
- (i) brez odlašanja obvestijo ustrezne trgovce in gospodarske subjekte o informacijah, ki so jih prejeli v zvezi z nesrečami ali varnostnimi vprašanji, kadar so seznanjeni, da so ti trgovci zadevni proizvod ponujali prek svojih vmesnikov;
 - (ii) prek Safety Business Gateway brez nepotrebnega odlašanja prigrasijo vsako nesrečo, s katero so seznanjeni in ki ima za posledico resno tveganje za zdravje ali varnost potrošnika ali dejansko škodo zdravju ali varnosti potrošnika, ki jo povzroči proizvod, dostopen na njihovem trgu, in o tem obvestijo proizvajalca tega proizvoda;
- (f) sodelujejo z organi kazenskega pregona na ravni Unije in nacionalni ravni, vključno z Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF), z redno in strukturirano izmenjavo informacij o ponudbah, ki so jih ponudniki spletnih tržnic odstranili na podlagi tega člena;
- (g) omogočajo dostop do svojih vmesnikov za spletna orodja, ki jih upravljajo organi za nadzor trga za identifikacijo nevarnih proizvodov;
- (h) sodelujejo pri identifikaciji, kolikor je to mogoče, dobavne verige nevarnih proizvodov, tako da se odzovejo na zahteve po podatkih, kadar ustrezne informacije niso javno dostopne;
- (i) na utemeljeno zahtevo organov za nadzor trga, kadar so ponudniki spletnih tržnic ali spletni prodajalci vzpostavili tehnične ovire za pridobivanje podatkov iz svojih spletnih vmesnikov (nabiranje podatkov), omogočijo nabiranje takih podatkov samo za namene varnosti proizvodov na podlagi parametrov za identifikacijo, ki jih zagotovijo organi za nadzor trga, ki zaprosijo za informacije.

POGLAVJE V

NADZOR TRGA IN IZVAJANJE

Člen 23

Nadzor trga

1. Za proizvode, ki so zajeti s to uredbo, se uporabljajo člen 10, člen 11(1) do (7), členi 12 do 15, člen 16(1) do (5), člena 18 in 19 ter členi 21 do 24 Uredbe (EU) 2019/1020.
2. Za namene te uredbe se Uredba (EU) 2019/1020 uporablja na naslednji način:
 - (a) sklicevanja na „harmonizacijsko zakonodajo Unije“, „veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije“, „to uredbo in za uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije“, „ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije“ in „harmonizacijsko zakonodajo Unije ali to uredbo“ v členih 11, 13, 14, 16, 18 in 23 navedene uredbe se razumejo kot sklicevanja na „to uredbo“;
 - (b) sklicevanje na „navedeno zakonodajo in to uredbo“ v členu 11(1), točka (b), navedene uredbe se razume kot sklicevanje na „to uredbo“;
 - (c) sklicevanja na „mrežo“ v členih od 11 do 13 in členu 21 navedene uredbe se razumejo kot sklicevanja na „mrežo in mrežo za varnost potrošnikov iz člena 30 te uredbe“;
 - (d) sklicevanja na „neskladnost“, „neskladnosti“ in „neskladen“ v členu 11, členih 13 do 16 ter členih 22 in 23 navedene uredbe se razumejo kot sklicevanja na „neizpolnjevanje določb te uredbe“;
 - (e) sklicevanje na „člen 41“ v členu 14(4), točka (i), navedene uredbe se razume kot sklicevanje na „člen 44 te uredbe“;
 - (f) sklicevanje na „člen 20“ v členu 19(1) navedene uredbe se razume kot sklicevanje na „člen 26 te uredbe“.

3. Kadar se identificira nevaren proizvod, lahko organi za nadzor trga od proizvajalca zahtevajo informacije o drugih proizvodih, ki so proizvedeni po enakem postopku ali vsebujejo enake sestavne dele ali so del iste proizvodne serije, za katere velja enako tveganje.

Člen 24

Poročanje

1. Države članice Komisiji najpozneje dve leti po sprejetju izvedbenega akta iz odstavka 2 in nato vsako leto sporočijo podatke o uporabi te uredbe.

Komisija po obvestilu držav članic vsako leto pripravi zbirno poročilo in ga da na voljo javnosti.

2. Komisija z izvedbenimi akti določi kazalnike učinka, na podlagi katerih države članice sporočijo podatke iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).

POGLAVJE VI

SISTEM HITREGA OBVEŠČANJA SAFETY GATE IN SAFETY BUSINESS GATEWAY

Člen 25

Sistem hitrega obveščanja Safety Gate

1. Komisija nadalje razvija, posodablja in vzdržuje sistem hitrega obveščanja za izmenjavo informacij o korektivnih ukrepih v zvezi z nevarnimi proizvodi (v nadaljnjem besedilu: sistem hitrega obveščanja Safety Gate) ter okrepi njegovo učinkovitost.

2. Komisija in države članice imajo dostop do sistema hitrega obveščanja Safety Gate. V ta namen vsaka država članica imenuje enotno nacionalno kontaktno točko, ki je odgovorna vsaj za preverjanje popolnosti obvestil in njihovo predložitev v potrditev Komisiji ter za komunikacijo s Komisijo v zvezi z nalogami iz člena 26(1) do (6).

Komisija sprejme izvedbeni akt, v katerem določi vloge in naloge enotnih nacionalnih kontaktnih točk. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).

Člen 26

Obveščanje o nevarnih proizvodih prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate

1. Države članice prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate uradno obveščajo o korektivnih ukrepih, ki jih sprejmejo njihovi organi ali gospodarski subjekti na podlagi:

- (a) določb te uredbe v zvezi z nevarnimi proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, ter
- (b) člena 20 Uredbe (EU) 2019/1020.

2. Države članice lahko prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate uradno obveščajo tudi o predvidenih korektivnih ukrepih v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, če menijo, da je to potrebno zaradi resnosti tveganja za zdravje ali varnost potrošnikov.

3. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena države članice obvestijo Komisijo o korektivnih ukrepih, ki so jih na podlagi te uredbe sprejeli njihovi organi ali gospodarski subjekti, Komisija pa navedene informacije posreduje drugim državam članicam. Države članice lahko v ta namen prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate uradno obveščajo o korektivnih ukrepih, ki jih sprejmejo njihovi organi ali gospodarski subjekti na podlagi te uredbe, harmonizacijske zakonodaje Unije in Uredbe (EU) 2019/1020 v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo manj kot resno tveganje.
4. Nacionalni organi uradna obvestila predložijo, kot je navedeno v odstavku 1, prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate brez odlašanja, v vsakem primeru pa v štirih delovnih dneh po sprejetju korektivnega ukrepa.
5. Komisija v štirih delovnih dneh po prejemu popolnega uradnega obvestila preveri, ali je v skladu s tem členom in zahtevami v zvezi z delovanjem sistema hitrega obveščanja Safety Gate, ki jih Komisija določi na podlagi odstavka 10. Če je uradno obvestilo v skladu s tem členom in navedenimi zahtevami, ga Komisija posreduje drugim državam članicam.
6. Države članice prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate brez nepotrebnega odlašanja uradno obveščajo o vsaki posodobitvi, spremembi ali odpravi korektivnih ukrepov iz odstavkov 1, 2 in 3.
7. Kadar država članica uradno obvesti o korektivnih ukrepih, sprejetih v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje, druge države članice prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate uradno obvestijo o korektivnih ukrepih ali drugih dejavnostih, ki so bili naknadno sprejeti v zvezi z istimi proizvodi, ter vse druge pomembne informacije, vključno z rezultati vseh opravljenih preizkusov ali analiz, brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa najpozneje štiri delovne dni po sprejetju ukrepov ali dejavnosti.
8. Če Komisija, tudi na podlagi informacij, ki jih prejme od potrošnikov ali njihovih organizacij, identificira proizvode, ki bi lahko predstavljali resno tveganje in za katere države članice niso predložile uradnega obvestila prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate, o tem obvesti države članice. Države članice opravijo ustrezna preverjanja in o morebitnih sprejetih ukrepih uradno obvestijo prek sistema hitrega obveščanja Safety Gate v skladu z odstavkom 1.
9. Komisija vzpostavi vmesnik iz člena 20(5) Uredbe (EU) 2019/1020 med informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34 navedene uredbe ter sistemom hitrega obveščanja Safety Gate, da omogoči, da se iz navedenega informacijskega in komunikacijskega sistema sproži osnutek uradnega obvestila sistema hitrega obveščanja Safety Gate, da podatkov ne bi bilo treba vnašati dvakrat.
10. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 45 za dopolnitev te uredbe, s katerimi določi zlasti:
- (a) dostop do sistema hitrega obveščanja Safety Gate;
 - (b) delovanje sistema hitrega obveščanja Safety Gate;
 - (c) informacije, ki jih je treba vnesti v sistem hitrega obveščanja Safety Gate;
 - (d) zahteve, ki jih morajo izpolnjevati uradna obvestila, ter
 - (e) merila za oceno ravni tveganja.

Člen 27

Safety Business Gateway

1. Komisija vzdržuje spletni portal, ki gospodarskim subjektom in ponudnikom spletnih tržnic omogoča, da organom za nadzor trga in potrošnikom na preprost način zagotavljajo informacije iz člena 9(8) in (9), člena 10(2), točka (c), člena 11(2) in (8), člena 12(4) ter členov 20 in 22 (v nadaljnjem besedilu: Safety Business Gateway).
2. Komisija pripravi smernice za praktično izvajanje Safety Business Gateway.

POGLAVJE VII

VLOGA KOMISIJE IN USKLAJEVANJE IZVRŠEVANJA

Člen 28

Ukrepi Unije zoper proizvode, ki predstavljajo resno tveganje

1. Če Komisija izve, da proizvod ali posebna kategorija ali skupina proizvodov predstavlja resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, lahko na lastno pobudo ali na zahtevo držav članic z izvedbenimi akti sprejme vse ustrezne ukrepe, prilagojene resnosti in nujnosti razmer, če:

- (a) tveganja glede na naravo varnostne težave proizvoda, kategorije ali skupine proizvodov ni mogoče obravnavati z drugimi postopki, opredeljenimi v posebnem pravu Unije, ki se uporablja za zadevne proizvode, na način, ki bi bil primeren stopnji resnosti ali nujnosti primera, ter
- (b) se lahko tveganje na učinkovit način odpravi le s sprejetjem primernih ukrepov, veljavnih na ravni Unije, da se zagotovi dosledna in visoka raven varovanja zdravja in varnosti potrošnikov ter pravilno delovanje notranjega trga.

Ti ukrepi lahko vključujejo ukrepe, s katerimi se prepove, začasno prekine ali omeji dajanje takih proizvodov na trg ali omogočanje njihove dostopnosti na trgu ali določijo posebni pogoji za ocenjevanje njihove skladnosti glede varnostnih zahtev, kot je ustrezno, ali za njihovo trženje, kot je preizkušanje reprezentativnih vzorcev teh proizvodov, da se zagotovi visoka raven varstva potrošnikov.

Države članice v okviru svoje pristojnosti sprejmejo vse ustrezne izvršilne ukrepe, potrebne za zagotovitev učinkovitega izvajanja navedenih izvedbenih aktov. Pristojni organi zadevnih držav članic obvestijo Komisijo o izvršilnih ukrepih, ki so jih sprejeli.

Komisija redno ocenjuje učinkovitost izvršilnih ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, in o rezultatih te ocene obvešča mrežo za varnost potrošnikov.

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3). V navedenih izvedbenih aktih se določi datum, na katerega se bodo prenehali uporabljati.

3. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z zdravjem in varnostjo potrošnikov lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 46(4) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

4. Za proizvode, za katere je bilo prepovedano dajanje na trg Unije ali omogočanje dostopnosti na trgu Unije na podlagi ukrepa, sprejetega v skladu z odstavkom 1 ali odstavkom 3, je izvoz iz Unije prepovedan, razen če ukrep to izrecno dovoljuje iz ustrezno utemeljenih razlogov.

5. Vsaka država članica lahko Komisiji predloži utemeljeno zahtevo, da prouči potrebo po sprejetju ukrepov iz odstavka 1 ali odstavka 3.

Člen 29

Zahteva za mnenje Komisije o razlikah v oceni tveganja

1. V zvezi s proizvodi, ki se na podlagi odločbe organa za nadzor trga v eni državi članici štejejo za nevarne na podlagi te uredbe, organi za nadzor trga v drugih državah članicah domnevajo, da so nevarni.

2. Kadar organi za nadzor trga v različnih državah članicah na podlagi svoje preiskave in ocene tveganja pridejo do različnih zaključkov glede opredelitve ali stopnje tveganja, lahko katera koli država članica zadevo predloži Komisiji in od Komisije zahteva mnenje o zadevi, Komisija pa brez nepotrebnega odlašanja izda mnenje o identifikaciji ali ravni tveganja zadevnega proizvoda, kot je ustrezno. Kadar zadeva Komisiji ni predložena, lahko ta izda mnenje na lastno pobudo. Za izdajo mnenja iz tega odstavka lahko Komisija zaprosi za ustrezne informacije in dokumente ter povabi vse države članice, da izrazijo svoja stališča.

3. Kadar Komisija izda mnenje na podlagi odstavka 2, ga države članice ustrezno upoštevajo.

4. Komisija pripravi smernice za praktično izvajanje tega člena.

5. Komisija redno pripravlja poročilo o uporabi tega člena, ki ga predloži mreži za varnost potrošnikov.

Člen 30

Mreža za varnost potrošnikov

1. Ustanovi se evropska mreža organov držav članic, pristojnih za varnost proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mreža za varnost potrošnikov).

Namen mreže za varnost potrošnikov je, da deluje kot platforma za strukturirano usklajevanje in sodelovanje med organi držav članic in Komisijo pri krepitvi varnosti proizvodov v Uniji.

2. Komisija spodbuja delovanje mreže za varnost potrošnikov in pri njem sodeluje, zlasti v obliki upravnega sodelovanja.

3. Naloge mreže za varnost potrošnikov so zlasti:

- (a) olajšati redno izmenjavo informacij o ocenah tveganja, nevarnih proizvodih, preizkusnih metodah in rezultatih, standardih, metodologijah za zbiranje podatkov, interoperabilnosti informacij in komunikacijskih sistemov, najnovešem znanstvenem razvoju in uporabi novih tehnologij in drugih vidikih, pomembnih za kontrolne dejavnosti;
- (b) organizirati vzpostavitev in izvajanje skupnih projektov nadzora in preizkušanja, tudi v okviru e-trgovanja;
- (c) spodbujati izmenjavo strokovnega znanja in dobre prakse ter sodelovanje pri dejavnostih usposabljanja;
- (d) izboljšati sodelovanje na ravni Unije v zvezi s sledenjem, umikom in odpoklicem nevarnih proizvodov;
- (e) olajšati okrepljeno in strukturirano sodelovanje med državami članicami na področju izvrševanja zahtev glede varnosti proizvodov, zlasti za olajšanje dejavnosti iz člena 32, ter
- (f) olajšati izvajanje te uredbe.

4. Mreža za varnost potrošnikov usklajuje svoje delovanje z drugimi obstoječimi dejavnostmi Unije, povezanimi z nadzorom trga in varnostjo potrošnikov ter, kadar je ustrezno, sodeluje in izmenjuje informacije z drugimi mrežami, skupinami in organi Unije.

5. Mreža za varnost potrošnikov sprejme delovni program, v katerem se med drugim določijo prednostne naloge v zvezi z varnostjo proizvodov in tveganji, zajetimi s to uredbo, v Uniji.

Mreža za varnost potrošnikov se sestaja redno in, kadar je potrebno, na ustrezno utemeljeno zahtevo Komisije ali države članice.

Mreža za varnost potrošnikov lahko na svoje sestanke povabi strokovnjake in druge tretje osebe, vključno s potrošniškimi organizacijami.

6. Mreža za varnost potrošnikov je ustrezno zastopana in redno sodeluje pri ustreznih dejavnostih mreže Unije za skladnost proizvodov, ustanovljene na podlagi člena 29 Uredbe (EU) 2019/1020, ter prispeva k njenim dejavnostim v zvezi z varnostjo proizvodov, da se zagotovi ustrezno usklajevanje dejavnosti nadzora trga na harmoniziranih in neharmoniziranih področjih.

Člen 31

Skupne dejavnosti na področju varnosti proizvodov

1. V okviru dejavnosti iz člena 30(3), točka (b), se lahko organi za nadzor trga z drugimi zadevnimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali potrošnike, dogovorijo, da bodo izvajali dejavnosti za zagotavljanje varnosti in varovanje zdravja potrošnikov v zvezi s posebnimi kategorijami proizvodov, ki so dostopni na trgu, zlasti kategorijami proizvodov, za katere se pogosto ugotovi, da predstavljajo resno tveganje za zdravje in varnost potrošnikov.
2. Zadevni organi za nadzor trga in strani iz odstavka 1 zagotovijo, da sporazum o izvajanju teh dejavnosti ne povzroči nelojalne konkurence med gospodarskimi subjekti ter ne vpliva na objektivnost, neodvisnost in nepristranskost teh pogodbenic.
3. Komisija redno organizira skupne dejavnosti organov za nadzor trga, v okviru katerih organi za nadzor trga izvajajo inšpekcijske preglede v zvezi s proizvodi, ki se ponujajo na spletu ali zunaj njega in ki so jih ti organi pridobili na podlagi skrivne identitete.
4. Organ za nadzor trga lahko uporabi vse informacije, pridobljene iz skupnih dejavnosti v okviru vseh preiskav, ki jih izvede v zvezi z varnostjo proizvodov.
5. Zadevni organ za nadzor trga da dogovor o skupnih dejavnostih na voljo javnosti, vključno z imeni sodelujočih strani, in ga vnese v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020. Komisija da sporazum na voljo na portalu Safety Gate.

Člen 32

Sočasni usklajeni kontrolni ukrepi organov za nadzor trga (usklajene preiskave potrošniških trgov (sweeps))

1. Zadevni organi za nadzor trga izvajajo sočasne usklajene kontrolne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: usklajene preiskave potrošniških trgov (sweeps)) v zvezi s posameznimi proizvodi ali kategorijami proizvodov, da preverijo njihovo skladnost s to uredbo.
2. Če se sodelujoči organi za nadzor trga ne dogovorijo drugače, usklajene preiskave potrošniških trgov koordinira Komisija. Koordinator usklajene preiskave potrošniških trgov, kadar je ustrezno, objavi agregirane rezultate.
3. Pri izvajanju usklajenih preiskav potrošniških trgov lahko zadevni organi za nadzor trga uporabijo preiskovalna pooblastila iz poglavja V in vsa druga pooblastila, ki so jim podeljena z nacionalnim pravom.
4. Organi za nadzor trga lahko k sodelovanju v usklajenih preiskavah potrošniških trgov povabijo uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga pooblasti Komisija.

POGLAVJE VIII

PRAVICA DO OBVEŠČENOSTI IN UVELJAVLJANJA ZAHTEVKA

Člen 33

Obveščanje med javnimi organi in splošno javnostjo

1. Informacije, ki so na voljo organom držav članic ali Komisiji v zvezi z ukrepi za proizvode, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost potrošnikov, so praviloma dostopne javnosti v skladu z zahtevami glede preglednosti ter brez poseganja v omejitve, potrebne za dejavnosti spremljanja in preiskovanja. Javnosti so zlasti dostopne informacije o identifikaciji proizvodov, vrsti tveganja in sprejetih ukrepih. Te informacije se zagotovijo tudi v oblikah, dostopnih za invalide.
2. Države članice in Komisija sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo, da morajo njihovi uradniki in uslužbenci varovati informacije, pridobljene za namene te uredbe. Te informacije se obravnavajo kot zaupne v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.
3. Varovanje poslovne skrivnosti ne preprečuje razširjanja informacij, potrebnih za zagotavljanje učinkovitosti spremljanja in nadzora trga, pristojnim organom držav članic in Komisiji. Organi, ki prejmejo informacije, ki so poslovna skrivnost, zagotovijo njihovo varstvo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.
4. Države članice zagotovijo, da imajo potrošniki in druge zainteresirane strani možnost pri pristojnih organih vložiti pritožbe glede varnosti proizvodov, nadzora in kontrole v povezavi s posebnimi proizvodi ter glede primerov, kadar ob odpoklicu proizvodov uveljavljanje zahtevkov, ponujeno potrošnikom, ni zadovoljivo. Na podlagi teh pritožb se ustrezno nadaljnje ukrepa. Pristojni organi pritožniku zagotovijo ustrezne informacije o nadaljnjem ukrepanju v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 34

Portal Safety Gate

1. Komisija za namene člena 9(9), členov 20 in 22, člena 31(5) ter 33(1) vzdržuje portal Safety Gate, ki širši javnosti omogoča brezplačen in prost dostop do izbranih informacij, priglašeni v skladu s členom 26 (v nadaljnjem besedilu: portal Safety Gate).
2. Portal Safety Gate ima vmesnik, ki je za uporabnike intuitiven, na njem zbrane informacije pa so zlahka dostopne javnosti, tudi invalidom.
3. Potrošniki in druge zainteresirane strani imajo možnost, da Komisijo prek posebnega razdelka portala sistema Safety Gate obvestijo o proizvodih, ki bi lahko predstavljali tveganje za zdravje in varnost potrošnikov. Komisija prejete informacije ustrezno upošteva, preveri, ali so točne, in jih, kadar je ustrezno, brez nepotrebnega odlašanja posreduje zadevnim državam članicam, da zagotovi ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi teh informacij. Komisija o svojem ukrepu obvesti potrošnike in druge zainteresirane strani.
4. Komisija z izvedbenim aktom določi način, na katerega lahko potrošniki v skladu z odstavkom 3 pošiljajo informacije, ter način posredovanja teh informacij zadevnim nacionalnim organom za morebitno nadaljnje ukrepanje. Izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).
5. Komisija do 13. decembra 2024 razvije interoperabilni vmesnik, ki ponudnikom spletnih tržnic omogoča povezavo njihovih vmesnikov do portala Safety Gate.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi opredeli izvajanje interoperabilnega vmesnika portala Safety Gate v skladu z odstavkom 5 in v katerih uredi zlasti dostop do sistema in njegovo delovanje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).

Člen 35

Informacije o varnosti proizvodov, ki jih potrošnikom zagotavljajo gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic

1. V primeru odpoklica proizvoda iz varnostnih razlogov ali kadar je treba potrošnike seznaniti z nekaterimi informacijami, da se zagotovi varna uporaba proizvoda (v nadaljnjem besedilu: varnostno opozorilo), gospodarski subjekti v skladu s svojimi obveznostmi iz členov 9, 10, 11 in 12 ter ponudniki spletnih tržnic v skladu s svojimi obveznostmi iz člena 22(12) zagotovijo, da vse prizadete potrošnike, ki jih lahko identificirajo, o tem brez nepotrebnega odlašanja neposredno obvestijo. Gospodarski subjekti in, kadar je ustrezno, ponudniki spletnih tržnic, ki zbirajo osebne podatke svojih strank, te informacije uporabijo za odpoklice in varnostna opozorila.

2. Kadar imajo gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic vzpostavljene sisteme za registracijo proizvodov ali programe zvestobe strank, s katerimi je mogoče proizvode, ki so jih potrošniki kupili, identificirati za druge namene kot za obveščanje strank o varnostnih informacijah, svojim strankam omogočijo, da ločeno zagotovijo kontaktne podatke le za namene, povezane z varnostjo. Osebni podatki, zbrani v ta namen, so kar najbolj omejeni in se uporabijo le za stik s potrošniki v primeru odpoklica ali varnostnega opozorila.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti za posebne proizvode ali kategorije proizvodov določi zahteve, ki jih morajo izpolniti gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic, da se potrošnikom omogoči registracija kupljenega proizvoda, tako da so v primeru odpoklica iz varnostnih razlogov ali varnostnega opozorila v zvezi s tem proizvodom v skladu z odstavkom 1 tega člena o tem neposredno obveščeni. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 46(3).

4. Kadar z vsemi prizadetimi potrošniki ni mogoče neposredno vzpostaviti stika v okviru odstavka 1, gospodarski subjekti in ponudniki spletnih tržnic v skladu s svojimi odgovornostmi jasno in dobro vidno obvestilo o odpoklicu ali varnostno opozorilo razpošljejo prek drugih ustreznih kanalov, pri čemer zagotovijo najširši možni doseg, po možnosti vključno prek spletnega mesta podjetja, kanalov družbenih medijev, glasil in maloprodajnih mest ter, kot je ustrezno, objav v množičnih medijih in drugih komunikacijskih kanalih. Informacije so dostopne invalidom.

Člen 36

Obvestilo o odpoklicu

1. Kadar se potrošnikom zagotovijo pisne informacije o odpoklicu proizvoda iz varnostnih razlogov v skladu s členom 35(1) in (4), so te informacije v obliki obvestila o odpoklicu.

2. Obvestilo o odpoklicu, ki ga lahko potrošniki zlahka razumejo, je na voljo v jeziku oziroma jezikih države članice oziroma držav članic, kjer je bil proizvod dostopen na trgu, in vsebuje naslednje elemente:

(a) naslov, ki vsebuje besede „Odpoklic proizvoda iz varnostnih razlogov“;

(b) jasen opis odpoklicanega proizvoda, vključno s:

(i) sliko, imenom in blagovno znamko proizvoda;

(ii) identifikacijsko številko proizvoda, kot je serijska številka, in po potrebi grafičnim prikazom mesta, kjer je to številko mogoče najti na proizvodu, ter

(iii) informacijami o tem, kdaj in kje je bil proizvod prodan ter kdo ga je prodal, če so na voljo;

- (c) jasen opis nevarnosti, povezane z odpoklicanim proizvodom, pri čemer se je treba izogibati vsem elementom, ki bi lahko vplivali na to, da bi potrošnik tveganje dojemal kot manj resno, na primer izrazom, kot so „prostovoljno“, „previdnostno“, „diskrecijsko“, „v redkih primerih“ ali „v posebnih primerih“ ali z navajanjem, da ni bilo prijavljenih nesreč;
- (d) jasen opis ukrepov, ki bi jih morali sprejeti potrošniki, vključno z navodilom, da odpoklicani proizvod takoj prenehajo uporabljati;
- (e) jasen opis možnosti za uveljavljanje zahtevkov, ki so potrošnikom na voljo v skladu s členom 37;
- (f) brezplačno telefonsko številko ali interaktivno spletno storitev, na kateri lahko potrošniki dobijo več informacij v ustreznem uradnem jeziku Unije oziroma ustreznih uradnih jezikih Unije, ter
- (g) če je primerno, spodbujanje k delitvi informacij o odpoklicu drugim osebam.

3. Komisija z izvedbenimi akti določi predlogo za obvestilo o odpoklicu, pri čemer upošteva znanstveni razvoj in razvoj trga. Ti izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 46(2). Komisija da predlogo na voljo v obliki, ki gospodarskim subjektom omogoča enostavno pripravo obvestila o odpoklicu, tudi v oblikah dostopnih invalidom.

Člen 37

Zahtevki v primeru odpoklica proizvoda iz varnostnih razlogov

1. Brez poseganja v direktivi (EU) 2019/770 in (EU) 2019/771 v primeru odpoklica iz varnostnih razlogov, ki ga sproži gospodarski subjekt ali odredi nacionalni pristojni organ, gospodarski subjekt, odgovoren za odpoklic proizvoda iz varnostnih razlogov, potrošniku ponudi učinkovito, brezplačno in pravočasno uveljavljanje zahtevka.
2. Brez poseganja v uveljavljanje drugih zahtevkov, ki ga lahko gospodarski subjekt, odgovoren za odpoklic, ponudi potrošniku, mu ponudi izbiro med uveljavljanjem vsaj dveh od naslednjih zahtevkov:
 - (a) popravilo odpoklicanega proizvoda;
 - (b) zamenjavo odpoklicanega proizvoda z varnim proizvodom iste vrste ter vsaj enake vrednosti in kakovosti ali
 - (c) ustrezno povračilo vrednosti odpoklicanega proizvoda, pod pogojem, da je znesek nadomestila najmanj enak ceni, ki jo je plačal potrošnik.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko gospodarski subjekt potrošniku ponudi samo en zahtevek, kadar uveljavljanje drugih zahtevkov ne bi bilo mogoče ali bi v primerjavi s predlaganim zahtevkom gospodarskemu subjektu, odgovornemu za odpoklic proizvoda iz varnostnih razlogov, povzročili nesorazmerne stroške, in sicer ob upoštevanju vseh okoliščin, vključno s tem, ali bi bilo mogoče potrošniku brez znatnih nevšečnosti omogočiti alternativno uveljavljanje zahtevka.

Potrošnik je vedno upravičen do povračila stroškov proizvoda, kadar gospodarski subjekt, odgovoren za njegov odpoklic iz varnostnih razlogov, popravila ali zamenjave ne opravi v razumnem roku in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.

3. Popravilo, ki ga opravi potrošnik, se kot učinkovito uveljavljanje zahtevka šteje le, kadar ga lahko potrošnik izvede preprosto in varno in kadar je to predvideno v obvestilu o odpoklicu. V takih primerih gospodarski subjekt, odgovoren za odpoklic iz varnostnih razlogov, potrošnikom zagotovi potrebna navodila, brezplačne nadomestne dele ali posodobitve programske opreme. Kadar potrošnik sam opravi popravilo, to ne vpliva na njegove pravice iz direktiv (EU) 2019/770 in (EU) 2019/771.
4. Odstranjevanje proizvoda s strani potrošnikov se v ukrepe, ki jih morajo sprejeti potrošniki na podlagi člena 36(2), točka (d), vključi samo, kadar lahko potrošnik odstranitev izvede enostavno in varno, in ne vpliva na potrošnikovo pravico, da za odpoklicani proizvod prejme povračilo ali da ga na podlagi odstavka 1 tega člena zamenja.

5. Zahtevek potrošniku ne povzroči večjih nevšečnosti. Potrošnik ne krije stroškov pošiljanja ali drugih načinov vračila proizvoda. Za prevzem proizvodov, ki po naravi niso prenosni, poskrbi gospodarski subjekt.

Člen 38

Memorandumi o soglasju

1. Pristojni nacionalni organi in Komisija lahko spodbujajo sklepanje prostovoljnih memorandumov o soglasju z gospodarskimi subjekti ali ponudniki spletnih tržnic ter z organizacijami, ki zastopajo potrošnike ali gospodarske subjekte, z namenom, da bi sprejeli prostovoljne zaveze za krepitev varnosti proizvodov.
2. Prostovoljne zaveze v okviru tovrstnih memorandumov o soglasju ne posegajo v obveznosti gospodarskih subjektov in ponudnikov spletnih tržnic na podlagi te uredbe in drugega ustreznega prava Unije.

Člen 39

Zastopniške tožbe

Za zastopniške tožbe zoper kršitve določb te uredbe s strani gospodarskih subjektov in ponudnikov spletnih tržnic, ki škodujejo ali bi lahko škodovala kolektivnim interesom potrošnikov, se uporablja Direktiva (EU) 2020/1828.

POGLAVJE IX

MEDNARODNO SODELOVANJE

Člen 40

Mednarodno sodelovanje

1. Da bi Komisija izboljšala splošno raven varnosti potrošniških proizvodov, ki so dostopni na trgu, in zagotovila enake konkurenčne pogoje na mednarodni ravni, lahko sodeluje z organi tretjih držav ali mednarodnimi organizacijami, tudi z izmenjavo informacij, pri dejavnostih s področja uporabe te uredbe. Vsako tako sodelovanje temelji na vzajemnosti, vključuje določbe o zaupnosti, ki ustrezajo tistim, ki se uporabljajo v Uniji, in se pri njem zagotovi, da izmenjava informacij vedno poteka v skladu z veljavnim pravom Unije. Sodelovanje ali izmenjava informacij se lahko med drugim navezuje na zadeve, kot so:
 - (a) dejavnosti izvrševanja in ukrepi, povezani z varnostjo, tudi za preprečevanje prometa z nevarnimi proizvodi, vključno z nadzorom trga;
 - (b) metode ocenjevanja tveganja in preizkušanja proizvodov;
 - (c) usklajeni odpoklici proizvodov in drugi podobni ukrepi;
 - (d) znanstvene, tehnične in regulativne zadeve, katerih cilj je izboljšati varnost proizvodov ter oblikovati skupne prednostne naloge in pristope na mednarodni ravni;
 - (e) nova vprašanja, ki so bistvenega pomena za zdravje in varnost;
 - (f) uporaba novih tehnologij za izboljšanje varnosti proizvodov in povečanje sledljivosti v dobavni verigi;
 - (g) dejavnosti, povezane s standardizacijo;
 - (h) izmenjava uradnikov in programov usposabljanja.

2. Komisija lahko tretjim državam ali mednarodnim organizacijam zagotovi izbrane informacije iz sistema hitrega obveščanja Safety Gate in prejema ustrezne informacije o varnosti proizvodov ter o preventivnih, omejevalnih in korektivnih ukrepih, ki jih sprejmejo te tretje države ali mednarodne organizacije. Komisija te informacije po potrebi deli z nacionalnimi organi.

3. Izmenjava informacij iz odstavka 2 ima lahko obliko:

- (a) nesistematične izmenjave v ustrezno utemeljenih in posebnih primerih ali
- (b) sistematične izmenjave na podlagi upravnega dogovora, ki določa vrsto informacij, ki se izmenjajo, in načine izmenjave.

4. V sistemu hitrega obveščanja Safety Gate lahko polno sodelujejo tudi države prosilke in tretje države, če je njihova zakonodaja usklajena z ustreznim pravom Unije in če sodelujejo v evropskem sistemu za standardizacijo. Tako sodelovanje vključuje enake obveznosti kot za države članice skladno s to uredbo, vključno z obveznostmi uradnega obveščanja in nadaljnjega ukrepanja. Polno sodelovanje v sistemu hitrega obveščanja Safety Gate temelji na sporazumih med Unijo in temi državami skladno z ureditvami, opredeljenimi v teh sporazumih.

5. Vsaka izmenjava informacij na podlagi tega člena, ki vključuje osebne podatke, se izvede v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov. Osebni podatki se posredujejo le v obsegu, kolikor je to potrebno izključno zaradi varovanja zdravja ali varnosti potrošnikov.

6. Informacije, izmenjane na podlagi tega člena, se uporabljajo izključno za namen varovanja zdravja ali varnosti potrošnikov.

POGLAVJE X

FINANČNE DOLOČBE

Člen 41

Dejavnosti financiranja

1. Unija financira naslednje dejavnosti v zvezi z uporabo te uredbe:

- (a) opravljanje nalog mreže za varnost potrošnikov;
- (b) razvoj in delovanje sistema hitrega obveščanja Safety Gate, vključno z razvojem rešitev za elektronsko interoperabilnost za izmenjavo podatkov:
 - (i) med sistemom hitrega obveščanja Safety Gate in nacionalnimi sistemi za nadzor trga;
 - (ii) med sistemom hitrega obveščanja Safety Gate in carinskimi sistemi;
 - (iii) z drugimi ustreznimi omejenimi sistemi, ki jih za namene izvrševanja uporabljajo organi za nadzor trga;
- (c) razvoj in vzdrževanje portala Safety Gate in Safety Business Gateway, vključno z neomejenim javno dostopnim programskim vmesnikom za izmenjavo podatkov s platformami in tretjimi osebami.

2. Unija lahko financira naslednje dejavnosti v zvezi z uporabo te uredbe:

- (a) razvoj instrumentov mednarodnega sodelovanja iz člena 40;
- (b) pripravo in posodabljanje prispevkov za smernice o nadzoru trga in varnosti proizvodov;
- (c) dajanje tehničnega ali znanstvenega strokovnega znanja na voljo Komisiji v pomoč pri izvajanju upravnega sodelovanja na področju nadzora trga;

- (d) opravljanje pripravljalnih ali dodatnih del v zvezi z izvajanjem dejavnosti nadzora trga, povezanih z uporabo te uredbe, kot so študije, programi, ocene, smernice, primerjalne analize, vzajemni skupni obiski in programi obiskov, izmenjave osebja, raziskovalno delo, razvoj in vzdrževanje podatkovnih zbirk, dejavnosti usposabljanja, laboratorijsko delo, preizkusi strokovnosti, medlaboratorijska preizkušanja in ugotavljanje skladnosti;
- (e) kampanje Unije za nadzor trga ter s tem povezane dejavnosti, vključno z viri in opremo, orodji IT in usposabljanjem;
- (f) dejavnosti, ki se izvajajo v okviru programov tehnične pomoči, sodelovanja s tretjimi državami ter spodbujanja in krepitev politik ter sistemov Unije za nadzor trga med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije in mednarodni ravni, vključno z dejavnostmi potrošniških organizacij za okrepljeno obveščanje potrošnikov.

3. Finančna pomoč Unije za dejavnosti iz te uredbe se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³¹⁾, bodisi neposredno ali posredno s prenosom nalog izvrševanja proračuna na subjekte, navedene v členu 62(1), točka (c), navedene uredbe.

4. Proračunska sredstva, dodeljena za dejavnosti iz te uredbe, letno določita Evropski parlament in Svet v mejah veljavnega finančnega okvira.

5. S proračunskimi sredstvi, ki jih določita Evropski parlament in Svet za financiranje dejavnosti nadzora trga, se lahko krijejo tudi odhodki za pripravljalne dejavnosti, spremljanje, kontrole, revizije in ocene, ki so potrebni za upravljanje dejavnosti na podlagi te uredbe in doseganje njihovih ciljev; zlasti stroški študij, srečanj strokovnjakov, informacijskih in komunikacijskih dejavnosti, vključno z institucionalnim komuniciranjem o političnih prednostnih nalogah Unije, če zadevajo splošne cilje dejavnosti nadzora trga, in odhodki, povezani z omrežji informacijske tehnologije, ki se osredotočajo na obdelavo in izmenjavo podatkov, skupaj z vsemi drugimi odhodki za tehnično in upravno pomoč, ki jih ima Komisija z upravljanjem dejavnosti na podlagi te uredbe.

Člen 42

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu nezakonitemu ravnanju, z učinkovitimi pregledi, in če se ugotovijo nepravilnosti, z izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter, kadar je ustrezno, z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentacije in inšpekcijskih pregledov na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi programa Enotni trg in njegovega naslednika v skladu z določbami in postopki iz Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽³²⁾.

⁽³¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽³²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

3. OLAF lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³³⁾ in Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, da ugotovi, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano na podlagi programa, prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE XI

KONČNE DOLOČBE

Člen 43

Odgovornost

1. Nobena odločitev, sprejeta na podlagi te uredbe, s katero se naložijo omejitve za dajanje proizvoda na trg ali omogoča njegovo dostopnost na trgu ali zahteva njegov umik ali odpoklic, ne vpliva na oceno odgovornosti zadevne stranke z vidika nacionalnega prava, ki se uporablja v zadevnem primeru.

2. Ta uredba ne vpliva na Direktivo Sveta 85/374/EGS ⁽³⁴⁾.

Člen 44

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, s katerimi se nalagajo obveznosti gospodarskim subjektom in ponudnikom spletnih tržnic, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo v skladu z nacionalnim pravom.

2. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

3. Države članice do 13. decembra 2024 o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo, kadar je še niso, ter jo brez odlašanja uradno obvestijo tudi o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 45

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 18(3) in člena 26(10) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 12. junija 2023.

⁽³³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽³⁴⁾ Direktiva Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako (UL L 210, 7.8.1985, str. 29).

3. Prenos pooblastila iz člena 18(3) in člena 26(10) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 18(3) ali člena 26(10), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 46

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

Člen 47

Ocena in pregled

1. Komisija do 13. decembra 2029 izvede oceno te uredbe. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o svojih glavnih ugotovitvah. V poročilu se oceni, ali je bil s to uredbo, zlasti s členi 18, 22 in 25, dosežen cilj krepitve varstva potrošnikov pred nevarnimi proizvodi, pri čemer se upoštevajo izzivi, ki jih prinašajo nove tehnologije, in vpliv uredbe na podjetja, zlasti na MSP.
2. Komisija do 13. decembra 2029 sestavi ocenjevalno poročilo o izvajanju člena 16. V poročilu se ocenijo zlasti področje uporabe, učinki ter stroški in koristi navedenega člena. Poročilu se priloži zakonodajni predlog, kadar je to ustrezno.
3. Komisija do 13. decembra 2027 oceni načine izvajanja določb o odstranitvi nezakonitih vsebin s spletnih tržnic iz člena 22(4), (5) in (6) prek sistema Unije za obveščanje, zasnovanega in razvitega v okviru portala Safety Gate. Oceni priloži zakonodajni predlog, kadar je to ustrezno.
4. Komisija do 13. decembra 2026 objavi poročilo o delovanju medsebojne povezave med informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 in portalom Safety Gate iz te uredbe, vključno z informacijami o njunih funkcionalnostih, nadaljnjih izboljšavah ali razvoju novega vmesnika, če je primerno.

5. Komisija do 13. decembra 2029 sestavi ocenjevalno poročilo o izvajanju člena 44. V poročilu oceni zlasti učinkovitost in odvratilni učinek kazni iz navedenega člena. Poročilu priloži zakonodajni predlog, kadar je to ustrezno.
6. Države članice Komisiji na zahtevo predložijo informacije, potrebne za oceno te uredbe.

Člen 48

Spremembe Uredbe (EU) št. 1025/2012

Uredba (EU) št. 1025/2012 se spremeni:

(1) v členu 10 se doda naslednji odstavek:

„7. Kadar evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta (*), izpolnjuje splošno varnostno zahtevo iz člena 5 navedene uredbe in posebne varnostne zahteve iz člena 7(2) navedene uredbe, Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* brez odlašanja objavi sklic na ta evropski standard.

(*) Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1).“;

(2) v členu 11 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Kadar država članica ali Evropski parlament meni, da harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo Uredbi (EU) 2023/988, ne izpolnjuje v celoti zahtev, ki naj bi jih zajemal in ki so določene v ustrezni harmonizacijski zakonodaji Unije ali v navedeni uredbi, o tem s podrobnim pojasnilom obvesti Komisijo. Komisija po posvetovanju z odborom, ustanovljenim z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije, če ta obstaja, ali z odborom, ustanovljenim z navedeno uredbo, ali z drugimi oblikami posvetovanja s strokovnjaki za posamezen sektor odloči:

- (a) da sklicevanja na zadevni harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo navedeni uredbi, objavi ali ne objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali da jih objavi z omejitvijo, ter
- (b) da sklicevanja na zadevni harmonizirani standard ali evropski standard, pripravljen v podporo navedeni uredbi, v *Uradnem listu Evropske unije* ohrani ali jih ohrani z omejitvijo ali da jih umakne.

2. Komisija na svojem spletnem mestu objavi informacije o harmoniziranih standardih in evropskih standardih, pripravljenih v podporo Uredbi (EU) 2023/988, za katere se je uporabila odločitev na podlagi odstavka 1.

3. Komisija o odločitvi, sprejeti na podlagi odstavka 1, obvesti zadevno evropsko organizacijo za standardizacijo in po potrebi zahteva revizijo zadevnih harmoniziranih standardov ali evropskih standardov, pripravljenih v podporo Uredbi (EU) 2023/988.“.

Člen 49

Sprememba Direktive (EU) 2020/1828

V Prilogi I k Direktivi (EU) 2020/1828 se točka 8 nadomesti z naslednjim:

- „(8) Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1).“.

Člen 50

Razveljavitev

1. Direktivi 87/357/EGS in 2001/95/ES se razveljavita z učinkom od 13. decembra 2024.
2. Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se štejejo za sklicevanja na to uredbo in Uredbo (EU) št. 1025/2012 ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge k tej uredbi.

Člen 51

Prehodne določbe

Države članice ne ovirajo omogočanja dostopnosti na trgu proizvodov, zajetih z Direktivo 2001/95/ES, ki so v skladu z navedeno direktivo in so bili dani na trg pred 13. decembrom 2024.

Člen 52

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 13. decembra 2024.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 10. maja 2023

Za Evropski parlament
predsednica
R. METSOLA

Za Svet
predsednica
J. ROSWALL

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 87/357/EGS	Direktiva 2001/95/ES	Uredba (EU) št. 1025/2012	Ta uredba
	člen 1(2)		člen 2(1) in (2)
	člen 2, razen točke (a), drugi pododstavek, in točke (b), drugi pododstavek		Člen 3
	člen 2, točka (a), drugi pododstavek		člen 2(2), točka (i) in člen 2(3)
	člen 2, točka (b), drugi pododstavek		člen 6(2)
	člen 3(1)		Člen 5
	člen 3(2)		člen 7(1)
	člen 3(3)		Člen 8
	člen 3(4)		člen 7(3)
	člen 4(1), točki (a) in (b)	člen 10(1)	člen 7(2)
	člen 4(1), točka (c)	–	–
	člen 4(1), točka (d)	–	–
	člen 4(2), prvi pododstavek	člen 10(7)	člen 48(1), točka (a)
	člen 4(2), drugi pododstavek	–	–
	člen 4(2), tretji in četrti pododstavek	člen 11(1), točka (b)	člen 48(1), točka (b)
	člen 5(1), prvi pododstavek		člen 9(7)
	člen 5(1), drugi pododstavek		–
	člen 5(1), tretji pododstavek, točka (a)		člen 9(10), (12) in (13) ter člen 11(9) in (10)
	člen 5(1), tretji pododstavek, točka (b)		člen 9(8) in člen 11(8)
	člen 5(1), četrti pododstavek, točka (a)		člen 9(5) in (6) ter člen 11(3)
	člen 5(1), četrti pododstavek, točka (b), prvi stavek		člen 9(2) in (3)
	člen 5(1), četrti pododstavek, točka (b), drugi stavek		člen 9(11), (12), in (13) ter člen 11(9), (10) in (11)
	člen 5(1), peti pododstavek		člen 9(8), točka (a)

člen 5(2)	člen 12(1) in (3)
člen 5(3), prvi pododstavek	člen 9(8), člen 11(8) in člen 12(4)
člen 5(3), drugi pododstavek	–
člen 5(4)	Člen 15
členi 6 do 9	člen 2(2), člena 23 in 44
člen 10(1)	Člen 30
člen 10(2)	člena 31 in 32
člen 11(1), prvi pododstavek	člen 26(3)
člen 11(1), drugi pododstavek	–
člen 11(1), tretji pododstavek	člen 26(10)
člen 11(2)	člen 26(5)
člen 12(1), prvi in četrti pododstavek	člen 26(1) in (2)
člen 12(1), drugi pododstavek	–
člen 12(1), tretji pododstavek	–
člen 12(2)	člen 26(5) in (7)
člen 12(3)	člen 26(10)
člen 12(4)	člen 40(2) do (6)
Člen 13	Člen 28
člena 14 in 15	Člen 46
člen 16(1), prvi pododstavek	člen 33(1)
člen 16(1), drugi pododstavek	člen 33(2)
člen 16(2)	člen 33(3)
Člen 17	člen 43(2)
člen 18(1) in (2)	Člen 23
člen 18(3)	člen 43(1)
člen 19(1)	–
člen 19(2)	Člen 47
Člen 20	–
Člen 21	Člen 52

člena 1 in 2	Priloga I, točka 1	–	člen 9(8), člen 10(2), točka (c), člen 11(8) in člen 12(4)
	Priloga I, točki 2 in 3		Člen 26
	Priloga III		–
	Priloga IV		Priloga
členi 3 do 7			člen 6(1), prvi pododstavek, in člen 6(1)(f), točka (i)